REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) 2020/852 **2022/EES/38/02**

frá 18. júní 2020

um að koma á ramma til að greiða fyrir sjálfbærri fjárfestingu og um breytingu á reglugerð (ESB) 2019/2088 (*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 114. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af áliti efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ([1]),

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ([2]),

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Markmiðið með 3. mgr. 3. gr. sáttmálans um Evrópusambandið er að koma á innri markaði sem vinnur að sjálfbærri þróun Evrópu, m.a. á grundvelli jafnvægis í hagvexti ásamt öflugri umhverfisvernd og auknum umhverfisgæðum.

2) Allsherjarþing Sameinuðu þjóðanna samþykkti 25. september 2015 nýjan hnattrænan ramma um sjálfbæra þróun: Áætlun um sjálfbæra þróun árið 2030 („Áætlun 2030“). Áætlunin 2030 hverfist um heimsmarkmiðin um sjálfbæra þróun og nær yfir þrjár víddir sjálfbærni: efnahagslegar, félagslegar og umhverfislegar. Í orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar frá 22. nóvember 2016 um næstu skref fyrir sjálfbæra framtíð Evrópu eru markmið um sjálfbæra þróun tengd við stefnuramma Sambandsins til að tryggja að allar aðgerðir Sambandsins og stefnumótandi frumkvæði, bæði innan Sambandsins og á heimsvísu, feli í sér markmiðin um sjálfbæra þróun frá upphafi. Ráðið staðfesti í niðurstöðum sínum frá 20. júní 2017 að Sambandið og aðildarríki þess skuldbyndu sig til að framkvæma 2030-áætlunina að fullu á samræmdan, heildstæðan, samþættan og skilvirkan hátt, í nánu samstarfi við samstarfsaðila og aðra hagsmunaaðila. Hinn 11. desember 2019 birti framkvæmdastjórnin orðsendingu sína um „Grænan samning fyrir Evrópu“.

3) Parísarsamningurinn sem var samþykktur samkvæmt rammasamningi Sameinuðu þjóðanna um loftslagsbreytingar („Parísarsamningurinn“) var samþykktur af hálfu Sambandsins 5. október 2016 ([3]). Ákvæði c-liðar 1. mgr. 2. gr. Parísarsamningsins miða að því að styrkja viðbrögð við loftslagsbreytingum með því að gera fjármagnsflæði samhæft við ferli í átt að lítilli losun gróðurhúsalofttegunda og þróun viðnáms gegn loftslagsbreytingum, meðal annars. Ráð Evrópusambandsins samþykkti, í því sambandi, ályktanir um loftslagsbreytingar 12. desember 2019. Í því ljósi er reglugerð þessi mikilvægt skref í átt að því markmiði að ná fram loftslagshlutlausu Sambandi eigi síðar árið 2050.

4) Sjálfbærni og umbreyting yfir í öruggt, loftslagshlutlaust, hringrásarhagkerfi með litla losun kolefnis, betra viðnám gegn loftslagsbreytingum og betri nýtingu auðlinda sinna eru mikilvæg til að tryggja samkeppnishæfni hagkerfis Sambandsins til langs tíma. Sjálfbærni hefur löngum verið mikilvægur þáttur í verkefnum Sambandsins og sáttmálinn um Evrópusambandið og sáttmálinn um starfshætti Evrópusambandsins endurspegla samfélags- og umhverfisþætti hennar.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtíð. ESB L 198, 22.6.2020, bls. 13. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 151/2022 frá 29. apríl 2022 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) og bókun 37 við EES-samninginn með skrá sem kveðið er á um í 101. gr. (bíður birtingar).

([1]) Stjtíð. ESB C 62, 15.2.2019, bls. 103.

([2]) Afstaða Evrópuþingsins frá 28. mars 2019 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og afstaða ráðsins eftir fyrstu umræðu frá 15. apríl 2020 (Stjtíð. ESB C 184, 3.6.2020, bls. 1). Afstaða Evrópuþingsins frá 17. júní 2020 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum).

([3]) Ákvörðun ráðsins (ESB) 2016/1841 frá 5. október 2016 um gerð, fyrir hönd Evrópusambandsins, Parísarsamningsins sem var samþykktur samkvæmt rammasamningi Sameinuðu þjóðanna um loftslagsbreytingar (Stjtíð. ESB L 282, 19.10.2016, bls. 1).

5) Í desember 2016 veitti framkvæmdastjórnin nefnd háttsettra sérfræðinga umboð til að þróa alhliða og víðfeðma stefnuáætlun Sambandsins um sjálfbær fjármál. Í skýrslu nefndar háttsettra sérfræðinga sem birt var 31. janúar 2018 er hvatt til þess að komið verði á fót tæknilega öflugu flokkunarkerfi á vettvangi Sambandsins til að það liggi ljóst fyrir hvaða starfsemi telst vera „græn“ eða „sjálfbær“, þar sem byrjað verður á mildun loftslagsbreytinga.

6) Framkvæmdastjórnin birti, í orðsendingu sinni 8. mars 2018, aðgerðaáætlun sína um fjármögnun sjálfbærs vaxtar og hratt af stað metnaðarfullri og yfirgripsmikilli áætlun um sjálfbær fjármál. Eitt af markmiðum þessarar aðgerðaáætlunar er að endurskipuleggja fjármagnsstreymi í átt að sjálfbærri fjárfestingu til að ná fram sjálfbærum hagvexti fyrir alla. Gerð sameinaðs flokkunarkerfis fyrir sjálfbæra starfsemi er mikilvægasta og brýnasta aðgerðin í aðgerðaáætluninni. Í aðgerðaáætluninni er það viðurkennt að styrkja þurfi tilfærslu fjármagnsstreymis í átt að aukinni sjálfbærri starfsemi með sameiginlegum, heildrænum skilningi á umhverfislegri sjálfbærni í starfsemi og fjárfestingum. Sem fyrsta skref myndi skýr leiðsögn um starfsemi, sem telst leggja sitt af mörkum til umhverfismarkmiða, hjálpa til við að upplýsa fjárfesta um fjárfestingar sem fjármagna atvinnustarfsemi sem er umhverfislega sjálfbær. Frekari leiðsögn um starfsemi sem stuðlar að öðrum sjálfbærnimarkmiðum, m.a. félagslegum markmiðum, kann að verða þróuð á síðari stigum.

7) Að teknu tilliti til kerfisbundins eðlis hnattrænna áskorana í umhverfismálum er þörf á kerfisbundinni og framsýnni nálgun á umhverfislegri sjálfbærni sem tekur á aukinni neikvæðri þróun, s.s. loftslagsbreytingum, minnkun á líffræðilegri fjölbreytni, ofnýtingu auðlinda, matvælaskorti, eyðingu ósonlagsins, súrnun sjávar, rýrnun ferskvatnskerfisins og breytingu á nýtingu lands, svo og á tilkomu nýrra ógnana, s.s. hættulegra íðefna og samanlagðra áhrifa þeirra.

8) Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1386/2013/ESB ([4]) kallar á aukna fjármögnun einkageirans á umhverfis- og loftslagstengdum útgjöldum, einkum með því að skapa hvata og aðferðir sem hvetja fyrirtæki til að meta umhverfiskostnað starfsemi sinnar og hagnað sem leiðir af notkun umhverfisþjónustu.

9) Til að ná markmiðunum um sjálfbæra þróun í Sambandinu þarf að beina fjármagnsstreymi yfir í sjálfbærar fjárfestingar. Mikilvægt er að nýta að fullu möguleika innri markaðarins til að ná þessum markmiðum. Í því samhengi er mikilvægt að ryðja úr vegi hindrunum á skilvirkum flutningi fjármagns yfir í sjálfbærar fjárfestingar á innri markaðnum og til að koma í veg fyrir að nýjar hindranir myndist.

10) Í ljósi umfangs áskorunarinnar og kostnaðarins sem felst í aðgerðarleysi eða því að grípa of seint til aðgerða ætti smám saman að aðlaga fjármálakerfið til að það styðji við sjálfbæra starfsemi hagkerfisins. Í því skyni þurfa sjálfbær fjármál að verða hefðbundin og taka þarf tillit til áhrifa sjálfbærni á fjármálaafurðir og -þjónustu.

11) Aðgengi að fjármálaafurðum sem miða að því að ná umhverfislega sjálfbærum markmiðum er skilvirk leið til að beina einkafjárfestingum í sjálfbæra starfsemi. Kröfur um að markaðssetja fjármálaafurðir eða fyrirtækjaskuldabréf sem umhverfislega sjálfbærar fjárfestingar, þ.m.t. kröfur sem aðildarríki og Sambandið setja til að gera aðilum á fjármálamarkaði og útgefendum kleift að nota landsbundin merki, miða að því að auka tiltrú og vitund um umhverfisleg áhrif þessara fjármálaafurða eða fyrirtækjaskuldabréfa til að skapa sýnileika og til að takast á við vanda tengdum „grænþvotti“. Í tengslum við þessa reglugerð vísar grænþvottur til þess að ósanngjarnir samkeppnisyfirburðir fást með því að markaðssetja fjármálaafurð sem umhverfisvæna þegar grundvallarumhverfisstaðlar hafa í reynd ekki verið uppfylltir. Sem stendur hafa fá aðildarríki innleitt merkingarkerfi. Þau kerfi sem þegar eru fyrir hendi byggja á mismunandi flokkunarkerfum fyrir umhverfislega sjálfbæra atvinnustarfsemi. Vegna pólitískra skuldbindinga samkvæmt Parísarsamningnum og á vettvangi Sambandsins, er líklegt að sífellt fleiri aðildarríki muni innleiða merkingarkerfi eða leggja aðrar kröfur á aðila á fjármálamarkaði eða útgefendur að því er varðar að koma fjármálaafurðum eða fyrirtækjaskuldabréfum á framfæri sem umhverfislega sjálfbærum. Í slíkum tilvikum myndu

([4]) Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1386/2013/ESB frá 20. nóvember 2013 um að koma á fót almennri aðgerðaáætlun Sambandsins á sviði umhverfismála til ársins 2020 „Gott líf innan marka plánetunnar okkar“ (Stjtíð. ESB L 354, 28.12.2013, bls. 171).

aðildarríki nota eigin landsbundin flokkunarkerfi til að ákvarða hvaða fjárfestingar teljist vera sjálfbærar. Ef þessi landsbundnu merkingarkerfi eða kröfur nota mismunandi viðmið til að ákvarða hvaða atvinnustarfsemi getur talist umhverfislega sjálfbær myndi það fæla fjárfesta frá því að fjárfesta yfir landamæri vegna erfiðleika við að bera saman mismunandi fjárfestingartækifæri. Að auki myndu rekstraraðilar sem vilja laða að fjárfestingar hvaðanæva úr Sambandinu þurfa að uppfylla mismunandi viðmið í mismunandi aðildarríkjum til að starfsemi þeirra geti talist umhverfislega sjálfbær. Þegar samræmd viðmið eru ekki fyrir hendi myndi kostnaður því hækka og letja rekstraraðila til að fá aðgang að fjármagnsmörkuðum yfir landamæri að því er varðar sjálfbærar fjárfestingar.

12) Samræma ætti viðmiðin til að ákvarða hvort atvinnustarfsemi getur talist umhverfislega sjálfbær á vettvangi Sambandsins til að ryðja úr vegi hindrunum á starfsemi innri markaðarins að því er varðar fjáröflun fyrir sjálfbærniverkefni og til að koma í veg fyrir að hindranir myndist sem standa í vegi slíkra verkefna. Með slíkri samræmingu myndi rekstraraðilum veitast auðveldara að safna fé yfir landamæri til umhverfislega sjálfbærrar starfsemi þar eð hægt væri að bera atvinnustarfsemi þeirra saman við samræmd viðmið til að vera valdar sem undirliggjandi eignir fyrir umhverfislega sjálfbærar fjárfestingar. Slík samræming myndi því auðvelda sjálfbærar fjárfestingar yfir landamæri í Sambandinu.

13) Ef aðilar á fjármálamarkaði útskýra ekki fyrir fjárfestum hvernig starfsemin sem þeir fjárfesta í stuðlar að umhverfislegum markmiðum, eða ef þeir nota önnur hugtök í útskýringum sínum á hvað umhverfislega sjálfbær atvinnustarfsemi er, mun fjárfestum finnast óhóflega íþyngjandi að skoða og bera saman mismunandi fjármálaafurðir. Komið hefur í ljós að þannig verklag fælir fjárfesta frá því að fjárfesta í umhverfislega sjálfbærum fjármálaafurðum. Enn fremur hefur skortur á tiltrú fjárfesta afar skaðleg áhrif á markaðinn fyrir sjálfbæra fjárfestingu. Einnig hefur komið í ljós að landsbundnar reglur sem settar hafa verið og markaðstengd framtaksverkefni til að taka á þeim vanda innan landamæra, leiða til uppskiptingar á innri markaðnum. Ef aðilar á fjármálamarkaði birta upplýsingar um hvernig og að hve miklu leyti fjármálaafurðir, sem hafa verið settar á markað sem umhverfislega sjálfbærar, fjárfesta í starfsemi sem uppfyllir viðmiðin fyrir umhverfislega sjálfbæra starfsemi samkvæmt þessari reglugerð, og ef aðilar á fjármálamarkaði nota viðmiðin fyrir slíka upplýsingagjöf, sem eru sameiginlegar í öllu Sambandinu, myndi þetta auðvelda fjárfestum að bera saman fjárfestingartækifæri yfir landamæri og hvetja fyrirtæki sem fjárfest er í til að gera viðskiptalíkön sín umhverfislega sjálfbærari. Að auki myndu fjárfestar fjárfesta í umhverfislega sjálfbærum fjármálaafurðum í öllu Sambandinu og þar með betrumbæta starfsemi innri markaðarins.

14) Til að ryðja úr vegi núverandi hindrunum á starfsemi innri markaðarins og til að koma í veg fyrir að slíkar hindranir myndist í framtíðinni ætti að skylda aðildarríkin og Sambandið til að nota sameiginlegt hugtak fyrir umhverfislega sjálfbæra fjárfestingu þegar innleiddar eru kröfur á landsvísu og á vettvangi Sambandsins varðandi aðilar á fjármálamarkaði eða útgefendur, í því skyni að setja merkimiða á fjármálaafurðir eða fyrirtækjaskuldabréf sem eru markaðssett sem umhverfislega sjálfbær. Til að koma í veg fyrir uppskiptingu markaðarins og að hagsmunir neytenda og fjárfesta skaðist vegna mismunandi hugmynda um umhverfislega sjálfbæra atvinnustarfsemi ættu landsbundnar kröfur sem aðilar á fjármálamarkaði eða útgefendur verða að hlíta til að markaðssetja fjármálaafurðir eða fyrirtækjaskuldabréf sem umhverfislega sjálfbær, að byggja á samræmdum viðmiðum fyrir umhverfislega sjálfbæra atvinnustarfsemi. Slíkir aðilar á fjármálamarkaði og útgefendur ná yfir aðila á fjármálamarkaði sem setja á markað umhverfislega sjálfbærar fjármálaafurðir og fyrirtæki sem eru utan fjármálamarkaðar sem gefa út umhverfislega sjálfbær fyrirtækjaskuldabréf.

15) Ef sett eru viðmið fyrir umhverfislega sjálfbæra atvinnustarfsemi getur það hvatt rekstraraðila, sem falla ekki undir þessa reglugerð, að birta og veita, að eigin frumkvæði, upplýsingar á vefsetrum sínum varðandi umhverfislega sjálfbæra atvinnustarfsemi sem þeir stunda. Þær upplýsingar munu ekki aðeins auðvelda aðilum á fjármálamarkaði og öðrum viðkomandi aðilum sem tengjast fjármálamörkuðum að greina á auðveldan hátt hvaða rekstraraðilar stunda umhverfislega sjálfbæra atvinnustarfsemi, heldur munu þær einnig auðvelda þessum rekstraraðilum að afla fjár fyrir umhverfislega sjálfbæra starfsemi sína.

16) Flokkun á umhverfislega sjálfbærri atvinnustarfsemi á vettvangi Sambandsins ætti að gera kleift að móta framtíðarstefnu Sambandsins til að styðja við sjálfbær fjármál, þ.m.t. staðla fyrir umhverfislega sjálfbærar fjármálaafurðir í öllu Sambandinu og hugsanlega innleiðingu á merkjum sem viðurkenna formlega að þeim stöðlum sé hlítt alls staðar í Sambandinu. Það gæti einnig orðið grundvöllur að öðrum efnahagslegum ráðstöfunum og stjórnvaldsráðstöfunum. Samræmdar lagalegar kröfur til að ákvarða umfang umhverfislegrar sjálfbærni fjárfestinga, sem byggðar eru á samræmdum viðmiðum fyrir umhverfislega sjálfbæra atvinnustarfsemi, eru nauðsynlegar sem tilvísun í lög Sambandsins í framtíðinni sem miða að því að greiða fyrir breytingu yfir í sjálfbæra atvinnustarfsemi.

17) Í tengslum við að ná markmiðum um sjálfbæra þróun í Sambandinu hafa stefnumótandi ákvarðanir, s.s. að stofna Evrópusjóð fyrir stefnumiðaðar fjárfestingar, stuðlað að því að beina fjárfestingum einkaaðila, samhliða opinberu fjármagni, að sjálfbærum fjárfestingum. Í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/1017 ([5]) er tilgreint 40% loftslagstengt fjárfestingarmarkmið fyrir innviða- og nýsköpunarverkefni á vegum Evrópusjóðsins fyrir stefnumiðaðar fjárfestingar. Almenn viðmið til að ákvarða hvort atvinnustarfsemi telst vera sjálfbær, þ.m.t. áhrif hennar á umhverfið, gætu skotið stoðum undir svipuð framtaksverkefni Sambandsins til að virkja fjárfestingar sem fylgja loftslagstengdum eða öðrum umhverfismarkmiðum.

18) Til að komast hjá því að skaða hagsmuni fjárfesta ættu sjóðsstjórar og stofnanafjárfestar, sem setja fjármálaafurðir á markað, að birta upplýsingar um hvernig og að hve miklu leyti þeir nota viðmiðin fyrir umhverfislega sjálfbæra atvinnustarfsemi til að ákvarða umhverfislega sjálfbærni fjárfestinga sinna. Upplýsingarnar sem eru birtar ættu að gera fjárfestum mögulegt að skilja hlutfallið af fjárfestingum, sem liggja til grundvallar fjármálaafurðinni í umhverfislega sjálfbærri atvinnustarfsemi, sem hundraðshluta allra fjárfestinga sem liggja til grundvallar þeirri fjármálaafurð, og þar með gera fjárfestum mögulegt að skilja hversu umhverfislega sjálfbær fjárfestingin er. Þegar undirliggjandi fjárfestingar fjármálaafurðarinnar eru í atvinnustarfsemi sem stuðlar að umhverfismarkmiði ættu upplýsingarnar sem verða birtar að tilgreina umhverfismarkmiðið eða -markmiðin sem fjárfestingin sem er undirliggjandi fjármálaafurðinni leggur sitt af mörkum til svo og hvernig og að hve miklu leyti fjárfestingarnar sem eru undirliggjandi fjármálaafurðinni fjármagna umhverfislega sjálfbæra atvinnustarfsemi og ættu að hafa að geyma ítarlegar upplýsingar um viðeigandi hlutfall starfsemi sem og umbreytingarstarfsemi. Framkvæmdastjórnin ætti að tilgreina upplýsingarnar sem þarf að birta að því er þetta varðar. Þær upplýsingar ættu að gera landsbundnum, lögbærum yfirvöldum kleift að sannreyna að farið sé að þeirri birtingarskyldu og að framfylgja slíkri hlítingu í samræmi við gildandi landslög. Þegar aðilar á fjármálamarkaði taka ekki tillit til viðmiðanna fyrir sjálfbærar fjárfestingar ættu þeir að afhenda yfirlýsingu þar um. Til að komast hjá því að farið sé á svig við birtingarskylduna ætti sú skylda einnig að gilda ef fjármálaafurðir, sem settar eru á markað, eru sagðar efla umhverfislega þætti, þ.m.t. fjármálaafurðir sem hafa það markmið að vernda náttúruna í víðtækum skilningi.

19) Birtingarskyldan sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð bæta við reglurnar um sjálfbærnitengda upplýsingagjöf sem mælt er fyrir um í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/2088 ([6]). Reglugerð þessi bætir við reglurnar um gagnsæi í birtingu upplýsinga áður en samningur er gerður og í reglubundnum skýrslum sem mælt er fyrir um í reglugerð (ESB) 2016/2088 til að auka gagnsæi og til að aðilar á fjármálamarkaði veiti endanlegum fjárfestum hlutlægan samanburð að því er varðar þann hluta fjárfestinganna sem fjármagna umhverfislega sjálfbæra atvinnustarfsemi. Skilgreiningin á „sjálfbærri fjárfestingu“ í reglugerð (ESB) 2019/2088 nær yfir fjárfestingar í atvinnustarfsemi sem stuðlar að umhverfismarkmiði sem ætti, m.a., að innihalda fjárfestingar í „umhverfislega sjálfbærri atvinnustarfsemi“ í skilningi þessarar reglugerðar. Enn fremur er í reglugerð (ESB) 2019/2088 litið svo á að fjárfesting sé aðeins sjálfbær fjárfesting ef hún skaðar hvers kyns umhverfislegt eða félagslegt markmið ekki verulega, eins og fram kemur í þeirri reglugerð.

([5]) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/1017 frá 25. júní 2015 um Evrópusjóð fyrir stefnumiðaðar fjárfestingar, Evrópusetur fyrir fjárfestingarráðgjöf og Evrópugátt fyrir fjárfestingarverkefni og um breytingu á reglugerðum (ESB) nr. 1291/2013 og (ESB) nr. 1316/2013 – Evrópusjóður fyrir stefnumiðaðar fjárfestingar (Stjtíð. ESB L 169, 1.7.2015, bls. 1).

([6]) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/2088 frá 27. nóvember 2019 um upplýsingagjöf tengda sjálfbærni á sviði fjármálaþjónustu (Stjtíð. ESB L 317, 9.12.2019, bls. 1).

20) Til að tryggja áreiðanleika, samræmi og samanburðarhæfi upplýsingagjafar tengda sjálfbærni í fjármálaþjónustu, ætti birting upplýsinga samkvæmt þessari reglugerð að nota fyrirliggjandi sjálfbærnivísa að svo miklu leyti sem það er gerlegt, eins og Evrópuþingið lagði til í ályktun sinni um sjálfbær fjármál frá 29. maí 2018 ([7]). Í því samhengi ættu tæknileg matsviðmið, að því marki sem því verður við komið, að byggjast á sjálfbærnivísunum sem um getur í reglugerð (ESB) 2019/2088.

21) Að því er varðar atvinnustarfsemi sem fyrirtæki, sem er ekki þurfa að birta upplýsingar samkvæmt þessari reglugerð, kynnu að vera undantekningartilvik þar sem aðilar á fjármálamarkaði geta ekki með góðu móti fengið viðeigandi upplýsingar til að ákvarða á áreiðanlegan hátt samræmi við þau tæknilegu matsviðmið sem eru fastsett samkvæmt þessari reglugerð. Í slíkum undantekningartilvikum og aðeins að því er varðar þá atvinnustarfsemi þar sem ekki hefur verið hægt að fá heildrænar, áreiðanlegar og tímanlegar upplýsingar, ætti að heimila aðilum á fjármálamarkaði að gera viðbótarmat og áætlanir á grundvelli upplýsinga frá öðrum heimildum. Slíkt mat og áætlanir ættu aðeins að bæta upp fyrir takmarkaða og sérstaka hluta æskilegra gagnaþátta og komast að varfærinni niðurstöðu. Aðilar á fjármálamarkaði ættu, til að tryggja að upplýsingar fyrir fjárfesta séu skýrar og ekki villandi, að útskýra grundvöll niðurstaðna sinna, svo og ástæðurnar fyrir því að þurfa að gera slíkt viðbótarmat og álit vegna upplýsingagjafar til endanlegra fjárfesta.

22) Í orðsendingu sinni frá 20. júní 2019 um „Viðmiðunarreglur um ófjárhagslega skýrslugjöf: Viðbót við skýrslugjöf um loftslagstengdar upplýsingar“, mælir framkvæmdastjórnin með því að tiltekin stórfyrirtæki gefi skýrslu um helstu, tilteknu loftslagstengda árangursmælikvarða sem byggja á rammanum sem settur er með þessari reglugerð. Upplýsingar um hlutfall veltu, fjárfestingarútgjalda eða rekstrarkostnaðar í slíkum stórum fyrirtækjum sem eru utan fjármálamarkaðar sem tengjast atvinnustarfsemi sem er umhverfislega sjálfbær, svo og helstu árangursmælikvarðar sem eru sérsniðnir fyrir stór fjármálafyrirtæki, eru einkum gagnlegar fyrir fjárfesta sem hafa áhuga á félögum sem bjóða afurðir og þjónustu sem stuðla verulega að þeim umhverfismarkmiðum sem sett eru fram í þessari reglugerð. Því er viðeigandi að gera kröfu um að svo stór fyrirtæki birti árlega slíka helstu árangursmælikvarða og skilgreini frekar þá kröfu í framseldum gerðum, einkum að því er varðar stór fjármálafyrirtæki. Þar eð það myndi vera óhóflega íþyngjandi að láta slíka kröfu taka til smærri fyrirtækja geta smærri fyrirtæki sjálf ákveðið hvort þau birta slíkar upplýsingar.

23) Til að ákvarða hvort tiltekin atvinnustarfsemi sé sjálfbær ætti að mæla fyrir um tæmandi skrá yfir umhverfismarkmið. Umhverfismarkmiðin sex sem þessi reglugerð ætti að taka til eru: mildun loftslagsbreytinga, aðlögun að loftslagsbreytingum, sjálfbær notkun og verndun vatns og auðlinda sjávar, umskipti yfir í hringrásarhagkerfi, mengunarvarnir og -eftirlit, og vernd og endurheimt líffræðilegrar fjölbreytni og vistkerfa.

24) Atvinnustarfsemi sem fylgir umhverfismarkmiðinu um mildun loftslagsbreytinga ætti að stuðla verulega að stöðugleika í losun gróðurhúsalofttegunda með því að forðast þær eða draga úr þeim með því að efla upptöku gróðurhúsalofttegunda. Atvinnustarfsemin ætti að vera í samræmi við langtímamarkmið Parísarsamningsins um hitastig. Túlka ætti það umhverfismarkmið í samræmi við viðeigandi lög Sambandsins, þ.m.t. tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/31/EB ([8]).

25) Atvinnustarfsemi sem fylgir umhverfismarkmiðinu um aðlögun að loftslagsbreytingum ætti að stuðla verulega að því að draga úr eða koma í veg fyrir neikvæð áhrif á loftslagið eins og það er nú eða vænst er að það verði í framtíðinni, eða áhættuna af slíkum neikvæðum áhrifum, hvort sem það er á starfsemina sjálfa eða á fólk, náttúru eða eignir. Túlka ætti það umhverfismarkmið í samræmi við viðeigandi lög Sambandsins og við Sendai-rammaáætlunina um forvarnir gegn náttúruvá 2015 til 2030.

([7]) Stjtíð. ESB C 76, 9.3.2020, bls. 23.

([8]) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/31/EB frá 23. apríl 2009 um geymslu koltvísýrings í jörðu og um breytingu á tilskipun ráðsins 85/337/EBE, tilskipunum Evrópuþingsins og ráðsins 2000/60/EB, 2001/80/EB, 2004/35/EB, 2006/12/EB, 2008/1/EB og reglugerð (EB) nr. 1013/2006 (Stjtíð. ESB L 140, 5.6.2009, bls. 114).

26) Umhverfismarkmið um sjálfbæra notkun og verndun vatns og auðlinda sjávar ætti að túlka í samræmi við viðkomandi lög Sambandsins, þ.m.t. reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1380/2013 ([9]) og tilskipanir Evrópuþingsins og ráðsins 2000/60/EB ([10]), 2006/7/EB ([11]), 2006/118/EB ([12]), 2008/56/EB ([13]) og 2008/105/EB ([14]), tilskipanir ráðsins 91/271/EBE ([15]), 91/676/EBE ([16]) og 98/83/EB ([17]) og ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2017/848 ([18]) og í samræmi við orðsendingar framkvæmdastjórnarinnar frá 18. júlí 2007 um „Tekist á við áskoranir vegna vatnsskorts og þurrka í Evrópusambandinu“, frá 14. nóvember 2012 um „Áætlun um að vernda vatnsauðlindir Evrópu“ og frá 11. mars 2019 um „Hnitmiðaða nálgun á lyfjum í umhverfinu“.

27) Umhverfislegt markmið með umbreytingu yfir í hringrásarhagkerfi ætti að túlka í samræmi við viðkomandi lög Sambandsins á sviði hringrásarhagkerfisins, úrgangs og íðefna, þ.m.t. reglugerðir Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1013/2006 ([19]), (EB) nr. 1907/2006 ([20]) og (ESB) 2019/1021 ([21]) og tilskipanir Evrópuþingsins og ráðsins 94/62/EB ([22]), 2000/53/EB ([23]), 2006/66/EB ([24]), 2008/98/EB ([25]), 2010/75/ESB ([26]), 2011/65/ESB ([27]), 2012/19/ESB ([28]), (ESB) 2019/883 ([29]) og (ESB) 2019/904 ([30]), tilskipun ráðsins 1999/31/EB ([31]), reglugerð framkvæmdastjórnarinnar

([9]) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1380/2013 frá 11. desember 2013 um sameiginlegu sjávarútvegsstefnuna, um breytingu á reglugerðum ráðsins (EB) nr. 1954/2003 og (EB) nr. 1224/2009 og um niðurfellingu á reglugerðum ráðsins (EB) nr. 2371/2002 og (EB) nr. 639/2004 og ákvörðun ráðsins 2004/585/EB (Stjtíð. ESB L 354, 28.12.2013, bls. 22).

([10]) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/60/EB frá 23. október 2000 um aðgerðaramma Bandalagsins um stefnu í vatnsmálum (Stjtíð. EB L 327, 22.12.2000, bls. 1).

([11]) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/7/EB frá 15. febrúar 2006 um stjórnun gæða vatns til baða og um niðurfellingu tilskipunar 76/160/EBE (Stjtíð. ESB L 64, 4.3.2006, bls. 37).

([12]) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/118/EB frá 12. desember 2006 um verndun grunnvatns gegn mengun og spillingu (Stjtíð. ESB L 372, 27.12.2006, bls. 19).

([13]) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/56/EB frá 17. júní 2008 um ramma um aðgerðir Bandalagsins varðandi stefnu í sjávarumhverfismálum (haftilskipunin) (Stjtíð. ESB L 164, 25.6.2008, bls. 19).

([14]) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/105/EB frá 16. desember 2008 um umhverfisgæðakröfur að því er varðar stefnu í vatnsmálum og um breytingu og síðar niðurfellingu á tilskipunum ráðsins 82/176/EBE, 83/513/EBE, 84/156/EBE, 84/491/EBE og 86/280/EBE og um breytingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/60/EB (Stjtíð. ESB L 348, 24.12.2008, bls. 84).

([15]) Tilskipun ráðsins 91/271/EBE frá 21. maí 1991 um hreinsun skólps frá þéttbýli (Stjtíð. EB L 135, 30.5.1991, bls. 40).

([16]) Tilskipun ráðsins 91/676/EBE frá 12. desember 1991 um verndun vatns gegn mengun af völdum nítrata úr landbúnaði (Stjtíð. EB L 375, 31.12.1991, bls. 1).

([17]) Tilskipun ráðsins 98/83/EB frá 3. nóvember 1998 um gæði neysluvatns (Stjtíð. EB L 330, 5.12.1998, bls. 32).

([18]) Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2017/848 frá 17. maí 2017 um viðmiðanir og aðferðafræðilega staðla um góða umhverfislega stöðu hafsvæða og forskriftir og staðlaðar aðferðir fyrir eftirlit og mat og um niðurfellingu á ákvörðun 2010/477/ESB (Stjtíð. ESB L 125, 18.5.2017, bls. 43).

([19]) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1013/2006 frá 14. júní 2006 um tilflutning úrgangs (Stjtíð. ESB L 190, 12.7.2006, bls. 1).

([20]) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1907/2006 frá 18. desember 2006 um skráningu, mat, leyfisveitingu og takmarkanir, að því er varðar efni (efnareglurnar (REACH)), um stofnun Efnastofnunar Evrópu, um breytingu á tilskipun 1999/45/EB og um niðurfellingu á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 793/93 og reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1488/94, sem og tilskipun ráðsins 76/769/EBE og tilskipunum framkvæmdastjórnarinnar 91/155/EBE, 93/67/EBE, 93/105/EB og 2000/21/EB (Stjtíð. ESB L 396, 30.12.2006, bls. 1).

([21]) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/1021 frá 20. júní 2019 um þrávirk, lífræn mengunarefni (Stjtíð. ESB L 169, 25.6.2019, bls. 45).

([22]) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/62/EB frá 20. desember 1994 um umbúðir og umbúðaúrgang (Stjtíð. EB L 365, 31.12.1994, bls. 10).

([23]) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/53/EB frá 18. september 2000 um úr sér gengin ökutæki (Stjtíð. EB L 269, 21.10.2000, bls. 34).

([24]) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/66/EB frá 6. september 2006 um rafhlöður og rafgeyma og notaðar rafhlöður og rafgeyma og um niðurfellingu tilskipunar 91/157/EBE (Stjtíð. ESB L 266, 26.9.2006, bls. 1).

([25]) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/98/EB frá 19. nóvember 2008 um úrgang og um niðurfellingu tiltekinna tilskipana (Stjtíð. ESB L 312, 22.11.2008, bls. 3).

([26]) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/75/ESB frá 24. nóvember 2010 um losun í iðnaði (samþættar mengunarvarnir og eftirlit með mengun) (Stjtíð. ESB L 334, 17.12.2010, bls. 17).

([27]) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2011/65/ESB frá 8. júní 2011 um takmarkanir á notkun tiltekinna, hættulegra efna í rafbúnaði og rafeindabúnaði (Stjtíð. ESB L 174, 1.7.2011, bls. 88).

([28]) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2012/19/ESB frá 4. júlí 2012 um raf- og rafeindabúnaðarúrgang (Stjtíð. ESB L 197, 24.7.2012, bls. 38).

([29]) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/883 frá 17. apríl 2019 um móttökuaðstöðu í höfnum til afhendingar úrgangs frá skipum, um breytingu á tilskipun 2010/65/ESB og um niðurfellingu tilskipunar 2000/59/EB (Stjtíð. ESB L 151, 7.6.2019, bls. 12).

([30]) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/904 frá 5. júní 2019 um að draga úr áhrifum tiltekinna plastvara á umhverfið (Stjtíð. ESB L 155, 12.6.2019, bls. 1).

([31]) Tilskipun ráðsins 1999/31/EB frá 26. apríl 1999 um urðun úrgangs (Stjtíð. EB L 182, 16.7.1999, bls. 1).

(ESB) nr. 1357/2014 (32) og ákvarðanir framkvæmdastjórnarinnar 2000/532/EB (33) og 2014/955/ESB (34), og við orðsendingar framkvæmdastjórnarinnar frá 2. desember 2015 um „Hringnum lokað – Aðgerðaáætlun ESB fyrir Hringrásarhagkerfið“ og frá 16. janúar 2018 um „Evrópska stefnuáætlun fyrir plast í hringrásarhagkerfi“.

28) Atvinnustarfsemi getur á margan hátt stuðlað verulega að markmiðinu um umbreytingu yfir í hringrásarhagkerfi. Hún getur, t.d., aukið endingu, möguleika á viðgerðum, uppfærslu og endurnýtingu afurða, eða dregið úr notkun auðlinda með hönnun og vali á efnum, greitt fyrir nýjum notkunarmöguleikum, sundurhlutun og niðurrifi í byggingageiranum, einkum til að draga úr notkun byggingarefna og stuðla að endurnýtingu byggingarefna. Hún getur einnig stuðlað verulega að umhverfismarkmiðinu um umbreytingu yfir í hringrásarhagkerfi með því að þróa viðskiptalíkönin „afurð sem þjónusta“ og hringrásarvirðiskeðjur til að afurðir, íhlutir og efniviður nýtist sem best og haldi virði sínu eins lengi og kostur er. Hvers kyns minnkun á innihaldi hættulegra efna í efniviði og afurðum á öllum líftíma þeirra, m.a. með því að skipta þeim út fyrir öruggari valkosti, ætti, að lágmarki, að vera í samræmi við lög Sambandsins. Atvinnustarfsemi getur einnig stuðlað verulega að umhverfismarkmiðinu um umbreytingu yfir í hringrásarhagkerfi með því að draga úr matarsóun í framleiðslu, vinnslu, framsetningu eða dreifingu matvæla.

29) Túlka ætti umhverfismarkmiðið um mengunarvarnir og -eftirlit í samræmi við viðeigandi lög Sambandsins, þ.m.t. tilskipanir Evrópuþingsins og ráðsins 2000/60/EB, 2004/35/EB (35), 2004/107/EB (36), 2006/118/EB, 2008/50/EB (37), 2008/105/EB, 2010/75/ESB, (ESB) 2016/802 (38) og (ESB) 2016/2284 (39).

30) Umhverfismarkmiðið um verndun og endurheimt líffræðilegrar fjölbreytni og vistkerfa ætti að túlka í samræmi við viðeigandi lög Sambandsins, m.a. reglugerðir Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 995/2010 (40), (ESB) nr. 511/2014 (41) og (ESB) nr. 1143/2014 (42), tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/147/EB (43), reglugerð ráðsins (EB) nr. 338/97 (44), tilskipanir ráðsins 91/676/EBE og 92/43/EBE (45), og við orðsendingar framkvæmdastjórnarinnar frá 21. maí 2003 um „Löggæslu, góða stjórnunarhætti og viðskipti á skógræktarsvæðum (FLEGT)“, frá 3. maí 2011 um

(32) Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1357/2014 frá 18. desember 2014 um að skipta út III. viðauka við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/98/EB um úrgang og um niðurfellingu tiltekinna tilskipana (Stjtíð ESB L 365, 19.12.2014, bls. 89).

(33) Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/532/EB frá 3. maí 2000 sem kemur í stað ákvörðunar 94/3/EB um skrá yfir úrgang skv. a-lið 1. gr. tilskipunar ráðsins 75/442/EBE um úrgang og ákvörðunar ráðsins 94/904/EB um skrá yfir hættulegan úrgang skv. 4. mgr. 1. gr. tilskipunar ráðsins 91/689/EBE um hættulegan úrgang (Stjtíð. EB L 226, 6.9.2000, bls. 3).

(34) Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2014/955/ESB frá 18. desember 2014 um breytingu á ákvörðun 2000/532/EB um skrána yfir úrgang samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/98/EB (Stjtíð. ESB L 370, 30.12.2014, bls. 44).

(35) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/35/EB frá 21. apríl 2004 um umhverfisábyrgð í tengslum við varnir gegn umhverfistjóni og úrbætur vegna þess Stjtíð. ESB L 143, 30.4.2004, bls. 56).

(36) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/107/EB frá 15. desember 2004 um arsen, kadmíum, kvikasilfur, nikkel og fjölhringa, arómatísk vetniskolefni í andrúmslofti (Stjtíð. ESB L 23, 26.1.2005, bls. 3).

(37) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/50/EB frá 21. maí 2008 um gæði andrúmslofts og hreinna loft í Evrópu (Stjtíð. ESB L 152, 11.6.2008, bls. 1).

(38) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/802 frá 11. maí 2016 um að draga úr magni brennisteins í tilteknum tegundum fljótandi eldsneytis (Stjtíð. ESB L 132, 21.5.2016, bls. 58).

(39) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/2284 frá 14. desember 2016 um að draga úr landsbundinni losun á tilteknum loftmengunarefnum, um breytingu á tilskipun 2003/35/EB og niðurfellingu á tilskipun 2001/81/EB (Stjtíð ESB L 344, 17.12.2016, bls. 1).

(40) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 995/2010 frá 20. október 2010 um skyldur rekstraraðila sem setja timbur og timburvörur á markað (Stjtíð. ESB L 295, 12.11.2010, bls. 23).

(41) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 511/2014 frá 16. apríl 2014 um ráðstafanir fyrir notendur Nagoya-bókunarinnar til að fara að reglum um aðgang að erfðaauðlindum og sanngjarna og réttláta skiptingu hagnaðar af nýtingu þeirra í Sambandinu (Stjtíð. ESB L 150, 20.5.2014, bls. 59).

(42) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1143/2014 frá 22. október 2014 um að fyrirbyggja og stjórna aðflutningi og útbreiðslu ágengra, framandi tegunda (Stjtíð. ESB L 317, 4.11.2014, bls. 35).

(43) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/147/EB frá 30. nóvember 2009 um verndun villtra fugla (Stjtíð. ESB L 20, 26.1.2010, bls. 7).

(44) Reglugerð ráðsins (EB) nr. 338/97 frá 9. desember 1996 um vernd villtra dýra og plantna með því að setja reglur um viðskipti með þau (Stjtíð. EB L 61 3.3.1997, bls. 1).

(45) Tilskipun ráðsins 92/43/EBE frá 21. maí 1992 um varðveislu vistgerða og villtra plantna og dýra (Stjtíð. EB L 206, 22.7.1992, bls. 7).

„Líftryggingu okkar, náttúruauð okkar: Áætlun ESB um líffræðilega fjölbreytni til 2020“, frá 6. maí 2013 um „Græna innviði – að styrkja náttúruauð Evrópu“, frá 26. febrúar 2016 um „Aðgerðaáætlun ESB gegn ólöglegum viðskiptum með villt dýr“ og frá 23. júlí 2019 um „Hertar aðgerðir ESB til að vernda og endurheimta skóga heimsins“.

31) Atvinnustarfsemi getur stuðlað verulega að umhverfismarkmiðinu um að vernda og endurheimta líffræðilega fjölbreytni og vistkerfi á margvíslegan hátt, m.a. með því að vernda, varðveita eða endurheimta líffræðilega fjölbreytni og vistkerfi og efla með því vistkerfisþjónustu. Slíkri þjónustu er skipt í fjóra flokka, þ.e.a.s. innkaupaþjónustu, s.s. að útvega mat og vatn, eftirlitsþjónustu, s.s. eftirlit með loftslagi og baráttu gegn sjúkdómum, stuðningsþjónustu, s.s. hringrás næringarefna og súrefnisframleiðslu og menningarþjónustu, s.s. að veita andlegan ávinning og afþreyingu.

32) Að því er varðar þessa reglugerð ætti að líta svo á að hugtakið „sjálfbær skógarstjórnun“ taki tillit til aðferða og notkunar skóga og skóglendis sem stuðla að því að efla líffræðilega fjölbreytni eða stöðva eða koma í veg fyrir hnignun vistkerfa, eyðingu skóga og tap búsvæða með því að hafa hliðsjón af stjórnun og notkun skóga og skóglendis á þann hátt og á þeim hraða sem viðheldur líffræðilegri fjölbreytni þeirra, framleiðslugetu, endurnýjunargetu, lífsþrótti og getu þeirra til að uppfylla, nú og í framtíðinni, viðeigandi vistfræðileg, efnahagsleg og félagsleg hlutverk, á lands-, þjóðar- og alþjóðavettvangi, og sem skaða ekki önnur vistkerfi, eins og sett er fram í ályktun H1 frá annarri ráðherraráðstefnu um verndun skóga í Evrópu 16. til 17. júní 1993 í Helsinki um almennar viðmiðunarreglur fyrir sjálfbæra stjórnun á skógum í Evrópu, ásamt því að taka tillit til reglugerða Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 995/2010 og (ESB) 2018/841 ([46]) og tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/2001 ([47]) og orðsendingar framkvæmdastjórnarinnar frá 20. september 2013 um „Nýja stefnu ESB um skóga: Fyrir skóga og skóganytjar“.

33) Að því er varðar þessa reglugerð er hugtakið „orkunýtni“ notað í víðum skilningi og ætti að taka tillit til viðeigandi laga Sambandsins, m.a. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/1369 ([48]) og tilskipana Evrópuþingsins og ráðsins 2012/27/ESB ([49]) og (ESB) 2018/844 ([50]), svo og framkvæmdarráðstafana sem voru samþykktar samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/125/EB ([51]).

34) Mæla ætti fyrir um samræmd viðmið fyrir hvert umhverfismarkmið til að ákvarða hvort atvinnustarfsemi stuðlar verulega að því markmiði. Einn þáttur í samræmdu viðmiðunum ætti að vera að forðast að umhverfismarkmiðin sem sett eru fram í þessari reglugerð verði fyrir umtalsverðu tjóni. Þetta er til þess gert að komast hjá því að fjárfestingar geti talist umhverfislega sjálfbærar í tilvikum þar sem atvinnustarfsemi, sem nýtur góðs af þessum fjárfestingum, veldur umhverfinu svo miklu tjóni að það vegur þyngra en framlag hennar til umhverfismarkmiðs. Slík viðmið ættu að taka tillit til lífsferils afurðanna og þjónustunnar sem þessi atvinnustarfsemi veitir, til viðbótar við umhverfisáhrif sjálfrar atvinnustarfseminnar, m.a. að taka tillit til vísbendinga frá mati á lífsferli sem þegar liggur fyrir, einkum með því að skoða framleiðslu þeirra, notkun og líftíma.

([46]) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/841 frá 30. maí 2018 um að fella losun gróðurhúsalofttegunda og upptöku frá landnotkun, breyttri landnotkun og skógrækt inn í loftslags- og orkurammann fram til ársins 2030 og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 525/2013 og ákvörðun nr. 529/2013/ESB (Stjtíð. ESB L 156, 19.6.2018, bls. 1).

([47]) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/2001 frá 11. desember 2018 um að auka notkun orku frá endurnýjanlegum orkugjöfum (Stjtíð. ESB L 328, 21.12.2018, bls. 82).

([48]) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/1369 frá 4. júlí 2017 um setningu ramma fyrir orkumerkingar og um niðurfellingu tilskipunar 2010/30/ESB (Stjtíð. ESB L 198, 28.7.2017, bls. 1).

([49]) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2012/27/ESB frá 25. október 2012 um orkunýtni, breytingu á tilskipunum 2009/125/EB og 2010/30/ESB og um niðurfellingu á tilskipunum 2004/8/EB og 2006/32/EB (Stjtíð. ESB L 315, 14.11.2012, bls. 1).

([50]) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/844 frá 30. maí 2018 um breytingu á tilskipun 2010/31/ESB um orkunýtingu bygginga og um breytingu á tilskipun 2012/27/ESB um orkunýtni (Stjtíð. ESB L 156, 19.6.2018, bls. 75).

([51]) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/125/EB frá 21. október 2009 um ramma til að setja fram kröfur varðandi visthönnun að því er varðar orkutengdar vörur (Stjtíð. ESB L 285, 31.10.2009, bls. 10).

35) Í ljósi sameiginlegrar skuldbindingar Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar um að fylgja meginreglunum sem er að finna í Evrópustoð félagslegra réttinda til að styðja við sjálfbæran hagvöxt fyrir alla og viðurkenna mikilvægi alþjóðlegra mannréttinda og réttinda launþega og siðferðisreglna, ætti reglufylgni við lágmarksvernd að vera skilyrði fyrir því að atvinnustarfsemi teljist vera umhverfislega sjálfbær. Atvinnustarfsemi ætti því aðeins að teljast vera umhverfislega sjálfbær ef hún fer fram í samræmi við viðmiðunarreglur Efnahags- og framfarastofnunarinnar og meginreglur Sameinuðu þjóðanna um viðskipti og mannréttindi, þ.m.t. yfirlýsingu Alþjóðavinnumálastofnunarinnar um grundvallarreglur og réttindi við vinnu, átta grundvallarsamþykktir Alþjóðavinnumálastofnunarinnar og alþjóðaréttarskrána. Grundvallarsamþykktir Alþjóðavinnumálastofnunarinnar skilgreina mannréttindi og réttindi launþega sem fyrirtæki ættu að virða. Nokkrir þessara alþjóðlegu staðla eru bundnir í sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi, einkum bann við þrælahaldi og nauðungarvinnu og meginreglan um bann við mismunun. Þessar lágmarksverndarráðstafanir eru með fyrirvara um beitingu strangari krafna sem tengjast umhverfinu, heilbrigði, öryggi og félagslegri sjálfbærni sem settar eru fram í lögum Sambandsins, eftir atvikum. Þegar fyrirtæki fara að þessum lágmarksverndarráðstöfunum ættu þau að halda fast í meginregluna „ekki valda umtalsverðu tjóni“ sem um getur í reglugerð (ESB) 2019/2088 og taka tillit til tæknilegra eftirlitsstaðla, sem eru samþykktir samkvæmt þeirri reglugerð, sem tilgreina frekar þá meginreglu.

36) Til að tryggja samræmi milli þessarar reglugerðar og reglugerðar (ESB) 2019/2088, ætti þessi reglugerð að breyta reglugerð (ESB) 2019/2088 til að veita evrópsku eftirlitsyfirvöldunum, sem komið var á fót með reglugerðum Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 ([52]), (ESB) nr. 1094/2010 ([53]) og (ESB) nr. 1095/2010 ([54]) (einu nafni „Evrópsku eftirlitsstofnanirnar“), umboð til að semja í sameiningu tæknilega eftirlitsstaðla sem tilgreina nánar upplýsingar um efni og framsetningu upplýsinganna í tengslum við meginregluna „ekki valda umtalsverðu tjóni“. Þessir tæknilegu eftirlitsstaðlar ættu að vera í samræmi við innihald, aðferðir og framsetningu sjálfbærnivísa í tengslum við neikvæð áhrif, eins og um getur í reglugerð (ESB) 2019/2088. Þeir ættu einnig að vera í samræmi við meginreglurnar sem bundnar eru í Evrópustoð félagslegra réttinda, viðmiðunarreglur Efnahags- og framfarastofnunarinnar fyrir fjölþjóðleg fyrirtæki, viðmiðunarreglur Sameinuðu þjóðanna um viðskipti og mannréttindi, þ.m.t. yfirlýsing Alþjóðavinnumálastofnunarinnar um grundvallarreglur og -réttindi við vinnu, átta grundvallarsamþykktir Alþjóðavinnumálastofnunarinnar og Alþjóðaréttindaskráin.

37) Breyta ætti reglugerð (ESB) 2019/2088 enn frekar til að veita Evrópsku eftirlitsstofnununum umboð til að semja, fyrir milligöngu sameiginlegu nefndarinnar, drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að bæta við reglurnar um gagnsæi í tengslum við eflingu umhverfislegra þátta og umhverfislega sjálfbærar fjárfestingar í upplýsingagjöf áður en samningur er gerður og í reglulegum skýrslum.

38) Vegna tæknilegra upplýsinga sem þörf er á til að meta umhverfisáhrif atvinnustarfsemi og örra breytinga á eðli bæði vísinda og tækni, ætti að aðlaga viðmiðin fyrir umhverfislega sjálfbæra atvinnustarfsemi reglulega til að endurspegla slíkar breytingar. Til að viðmiðunarreglurnar séu uppfærðar, á grundvelli vísindagagna og framlags sérfræðinga ásamt viðkomandi hagsmunaaðilum, ætti að tilgreina skilyrðin fyrir „verulegu framlagi“ og „umtalsverðu tjóni“ með meiri nákvæmni fyrir mismunandi atvinnustarfsemi og ætti að uppfæra þau reglulega. Í því skyni ætti framkvæmdastjórnin að fastsetja nákvæm og kvörðuð tæknileg matsviðmið fyrir mismunandi atvinnustarfsemi á grundvelli tæknilegs framlags frá fjölhagsmunavettvangi um sjálfbær fjármál.

39) Sum atvinnustarfsemi hefur neikvæð áhrif á umhverfið og með því að draga úr slíkum neikvæðum áhrifum er unnt að leggja verulega af mörkum til eins eða fleiri umhverfismarkmiða. Viðeigandi er, að því er þessa atvinnustarfsemi varðar, að fastsetja tæknileg matsviðmið sem krefjast verulega betri árangurs í umhverfismálum samanborið, m.a., við meðaltal atvinnugreinarinnar en forðast jafnframt skaðleg sjálfhelduáhrif, þ.m.t. skaðleg, kolefnisauðug sjálfhelduáhrif, á efnahagslegum

([52]) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska bankaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og niðurfellingu ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2009/78/EB (Stjtíð. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 12).

([53]) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/79/EB (Stjtíð. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 48).

([54]) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1095/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/77/EB (Stjtíð. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 84).

líftíma hinnar fjármögnuðu atvinnustarfsemi. Í þessum viðmiðum ætti einnig að huga að langtímaáhrifum tiltekinnar atvinnustarfsemi.

40) Atvinnustarfsemi ætti ekki að teljast vera umhverfislega sjálfbær ef hún veldur umhverfinu meira tjóni en hlýst af ávinningi hennar. Tæknilegu matsviðmiðin ættu að auðkenna þær nauðsynlegu lágmarkskröfur til að komast hjá því að önnur markmið skaðist verulega, þ.m.t. með því að byggja á lágmarkskröfum sem mælt er fyrir um samkvæmt lögum Sambandsins. Framkvæmdastjórnin ætti, þegar hún fastsetur og uppfærir tæknilegu matsviðmiðin, að tryggja að þessi viðmið séu byggð á tiltækum vísindalegum gögnum, séu mótuð með tilliti til vistferils, þ.m.t. núverandi vistferilsgreiningar, og séu uppfærð reglulega. Ef vísindalegt mat gerir ekki kleift að ákvarða áhættu með nægilegri vissu ætti varúðarreglan að gilda í samræmi við 191. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.

41) Framkvæmdastjórnin ætti, þegar hún fastsetur og uppfærir tækniileg matsviðmið fyrir umhverfismarkmiðið um mildun loftslagsbreytinga, að taka tillit til og veita hvata fyrir viðvarandi og nauðsynlega umbreytingu yfir í loftslagshlutlaust hagkerfi í samræmi við 2. mgr. 10. gr. þessarar reglugerðar. Til viðbótar við notkun á loftslagshlutlausri orku og auknar fjárfestingar í atvinnustarfsemi og geirum sem nú þegar losa lítið af kolefnum, kallar umbreytingin á verulegan samdrátt í losun gróðurhúsalofttegunda í annarri atvinnustarfsemi og geirum þar sem ekki eru neinir tæknilega og fjárhagslega hagkvæmir valkostir sem losa lítið af koltvísýringi. Líta ætti svo á að þessi umbreytingaratvinnustarfsemi stuðli verulega að mildun loftslagsbreytinga ef losun hennar á gróðurhúsalofttegundum er verulega mikið lægri en meðallosun geirans eða starfseminnar, hún hamlar ekki þróun og útbreiðslu lágkolefnisvalkosta og hún leiðir ekki til sjálfheldu eigna sem er ósamrýmanleg við markmiðið um loftslagshlutleysi, með tilliti til efnahagslegs líftíma þessara eigna. Tæknilegu matsviðmiðin fyrir slíkar umbreytingar á atvinnustarfsemi ættu að tryggja að sú umbreytingarstarfsemi miði á trúverðugan hátt að loftslagshlutleysi og þau ætti að aðlaga með reglulegu millibili.

42) Atvinnustarfsemi ætti að teljast stuðla verulega að einu eða fleiri þeirra umhverfismarkmiða sem sett eru fram í þessari reglugerð ef hún gerir annarri starfsemi kleift að leggja talsvert til eins eða fleiri þessara markmiða. Slík starfsemi sem gerir annarri kleift að stuðla að umhverfismarkmiðum ætti ekki leiða til sjálfheldu eigna sem grafa undan langtíma umhverfismarkmiðum, með tilliti til efnahagslegs líftíma þessara eigna, og ætti að hafa talsverð jákvæð umhverfisáhrif á grundvelli lífsferils.

43) Þegar framkvæmdastjórnin fastsetur og uppfærir tæknilegu matsviðmiðin ætti hún að taka tillit til viðeigandi laga Sambandsins, þ.m.t. reglugerðir Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1221/2009 ([55]) og (EB) 66/2010 ([56]), svo og tilmæla framkvæmdastjórnarinnar 2013/179/ESB ([57]) og orðsendingar framkvæmdastjórnarinnar frá 16. júlí 2018 um „Opinber innkaup fyrir betra umhverfi“. Framkvæmdastjórnin ætti, til að komast hjá ónauðsynlegu ósamræmi við flokkun atvinnustarfsemi sem þegar er fyrir hendi í öðrum tilgangi, einnig að taka tillit til hagskýrsluflokkana sem tengjast þjónustugeirum fyrir umhverfistengdar vörur og þjónustu, þ.e.a.s. flokkun umhverfisverndarstarfsemi (CEPA) og flokkun starfsemi á sviði umhverfisstjórnunar (CReMA) í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 538/2018 ([58]). Þegar framkvæmdastjórnin fastsetur og uppfærir tæknilegu matsviðmiðin ætti hún að taka tillit til fyrirliggjandi umhverfisvísa og skýrslugjafarramma sem framkvæmdastjórnin og Umhverfisstofnun Evrópu sömdu, meðal annars, og fyrirliggjandi alþjóðlegra staðla, m.a. þá sem Efnahags- og framfarastofnunin samdi.

([55]) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1221/2009 frá 25. nóvember 2009 um frjálsa aðild fyrirtækja/stofnana að umhverfisstjórnunarkerfi Bandalagsins (EMAS) og um niðurfellingu reglugerðar (EB) nr. 761/2001 og ákvarðana framkvæmdastjórnarinnar 2001/681/EB og 2006/193/EB (Stjtíð. ESB L 342, 22.12.2009, bls. 1).

([56]) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 66/2010 frá 25. nóvember 2009 um umhverfismerki ESB (Stjtíð. ESB L 27, 30.1.2010, bls. 1).

([57]) Tilmæli framkvæmdastjórnarinnar 2013/179/ESB frá 9. apríl 2013 um notkun sameiginlegra aðferða til að mæla og miðla vistvænleika á lífsferli vara og stofnana (Stjtíð. ESB L 124, 4.5.2013, bls. 1).

([58]) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 538/2014 frá 16. apríl 2014 um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 691/2011 um evrópska umhverfisreikninga (Stjtíð. ESB L 158, 27.5.2014, bls. 113).

44) Þegar framkvæmdastjórnin fastsetur og uppfærir tæknileg matsviðmið ætti hún að taka tillit til sérstakra einkenna innviðageirans og ætti að taka tillit til umhverfislegra, félagslegra og efnahagslegra úthrifa innan kostnaðar- og ábatagreiningar. Í því sambandi ætti framkvæmdastjórnin að taka tillit til viðeigandi laga Sambandsins, þ.m.t. tilskipanir Evrópuþingsins og ráðsins 2001/42/EB ([59]), 2011/92/ESB ([60]), 2014/23/ESB ([61]), 2014/24/ESB ([62]) og 2014/25/ESB ([63]), staðlar og núverandi aðferðafræði, ásamt starfsemi alþjóðastofnana, svo sem Efnahags- og framfarastofnunarinnar. Í því samhengi ættu tæknilegu matsviðmiðin að stuðla að viðeigandi stjórnunarramma sem felur í sér umhverfislega, félagslega og stjórnunarlega þætti eins og um getur í Meginreglum um ábyrgar fjárfestingar, sem nutu stuðnings Sameinuðu þjóðanna á öllum stigum lífsferils verkefnisins.

45) Tæknilegu matsviðmiðin ættu að tryggja að viðkomandi atvinnustarfsemi innan sérstaks geira geti talist umhverfislega sjálfbær og sé meðhöndluð eins ef hún leggur jafnmikið af mörkum til eins eða fleiri þeirra umhverfismarkmiða sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð. Möguleg geta til að stuðla að þessum umhverfismarkmiðum getur verið breytileg milli geira og ætti það að koma fram í þessum viðmiðum. Innan hvers geira ættu þessi viðmið þó ekki að vera tiltekinni atvinnustarfsemi í óhag umfram aðra ef sú fyrrnefnda stuðlar að umhverfismarkmiðum að sama marki og hin síðarnefnda.

46) Þegar framkvæmdastjórnin fastsetur og uppfærir tæknilegu matsviðmiðin fyrir umhverfislega sjálfbæra starfsemi ætti hún að meta hvort fastsetning þessara viðmiða gæti gefið tilefni til strandaðra eigna eða leiða til ósamkvæmra hvata eða hafa annars konar neikvæð áhrif á fjármálamarkaði.

47) Framkvæmdastjórnin ætti, til að koma í veg fyrir íþyngjandi kostnað rekstraraðila við reglufylgni, að fastsetja tæknileg matsviðmið sem veita nægilegan skýrleika í lögum, sem eru raunhæf og auðvelt að beita, og að hægt sé að sannreyna hlítingu þeirra innan marka sanngjarns kostnaðar við reglufylgni, og komast þannig hjá óþarfa stjórnsýsluálagi. Svo kann að fara að tæknileg matsviðmið kalli á framkvæmd lífsferilsmats ef það er nægilega framkvæmanlegt og ef nauðsyn krefur.

48) Framkvæmdastjórnin ætti, til að tryggja að fjárfestingum sé beint til atvinnustarfsemi sem hefur mestu jákvæðu áhrifin á umhverfismarkmið, að setja í forgang tæknileg matsviðmið fyrir atvinnustarfsemi sem hugsanlega leggur hvað mest af mörkum til umhverfismarkmiðanna.

49) Fastsetja ætti viðeigandi tæknileg matsviðmið fyrir flutningageirann, þ.m.t. fyrir færanlegar eignir. Þessi matsviðmið ættu að taka tillit til þeirrar staðreyndar að flutningageirinn, þ.m.t. alþjóðasjóflutningar, losar næstum 26% heildarútblásturs gróðurhúsalofttegunda í Sambandinu. Eins og fram kemur í aðgerðaáætluninni um fjármögnun sjálfbærs vaxtar stendur flutningageirinn fyrir um 30% af árlegum viðbótarfjárfestingum sem þörf er á fyrir sjálfbæra þróun í Sambandinu, t.d. til að auka rafvæðingu eða til að styðja við umbreytinguna yfir í hreinni flutningsmáta með því að stuðla að umskiptum í flutningum og betri umferðarstjórnun.

50) Þegar framkvæmdastjórnin þróar tæknileg matsviðmið er mikilvægt að hún efni til viðeigandi samráðs í samræmi við áætlunina um bætta lagasetningu. Ferlið við að fastsetja og uppfæra tæknilegu matsviðmiðin ætti að virkja viðeigandi hagsmunaaðila og ætti að byggja á ráðgjöf sérfræðinga sem búa yfir sannreyndri þekkingu og reynslu á viðeigandi sviðum. Framkvæmdastjórnin ætti, í því skyni, að koma á fót vettvangi á sviði sjálfbærra fjármála („Vettvangurinn“). Vettvangurinn ætti að samanstanda af sérfræðingum sem eru fulltrúar fyrir bæði opinbera geirann og einkageirann. Í sérfræðingahópi úr opinbera geiranum ættu að vera fulltrúar Umhverfisstofnunar Evrópu, evrópsku eftirlitsstofnananna, Fjárfestingarbanka Evrópu og Evrópustofnunar grundvallarmannréttinda. Í hópi sérfræðinga úr

([59]) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/42/EB frá 27. júní 2001 um mat á áhrifum tiltekins skipulags og áætlana á umhverfið (Stjtíð. EB L 197, 21.7.2001, bls. 30).

([60]) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2011/92/ESB frá 13. desember 2011 um mat á áhrifum sem tilteknar framkvæmdir á vegum hins opinbera eða einkaaðila kunna að hafa á umhverfið (Stjtíð. ESB L 26, 28.1.2012, bls. 1).

([61]) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/23/ESB frá 26. febrúar 2014 um gerð sérleyfissamninga (Stjtíð ESB L 94, 28.3.2014, bls. 1).

([62]) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/24/ESB frá 26. febrúar 2014 um opinber innkaup og niðurfellingu tilskipunar 2004/18/EB (Stjtíð. ESB L 94, 28.3.2014, bls. 65).

([63]) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/25/ESB frá 26. febrúar 2014 um innkaup stofnana sem annast vatnsveitu, orkuveitu, flutninga og póstþjónustu og um niðurfellingu tilskipunar 2004/17/EB (Stjtíð. ESB L 94, 28.3.2014, bls. 243).

einkageiranum ættu að vera fulltrúar aðila á fjármálamarkaði og annarra markaðsaðila og fyrirtækjageira sem eru fulltrúar viðeigandi atvinnugreina, og aðilar með sérþekkingu á reikningsskilum og skýrslugjöf. Vettvangurinn ætti einnig að vera skipaður sérfræðingum sem eru fulltrúar borgaralegs samfélags, m.a. sérfræðingum á sviði umhverfismála, félagsmála, verkalýðsmála og stjórnarhátta. Hvetja ætti aðila á fjármálamarkaði til að upplýsa framkvæmdastjórnina ef þeir telja að atvinnustarfsemi sem uppfyllir ekki tæknilegu matsviðmiðin eða atvinnustarfsemi sem slík viðmið hafa ekki enn verið fastsett fyrir, ætti að teljast vera umhverfislega sjálfbær, til að aðstoða framkvæmdastjórnina við að meta hvort viðeigandi sé að bæta við eða uppfæra tæknilegu matsviðmiðin.

51) Vettvangurinn skal skipaður í samræmi við gildandi þverlægar reglur um skipan og rekstur sérfræðingahópa, þ.m.t. að því er varðar valferlið. Valferlið ætti að miða að því að tryggja mikla sérþekkingu, landfræðilegt jafnvægi og jafnt kynjahlutfall, ásamt jöfnuði milli viðeigandi þekkingar, að teknu tilliti til sértækra verkefna vettvangsins. Framkvæmdastjórnin ætti, meðan á valferlinu stendur, að framkvæma mat í samræmi við þessar þverlægu reglur til að ákvarða hvort hagsmunaárekstrar séu mögulega fyrir hendi og ætti að grípa til viðeigandi aðgerða til að leysa öll slík ágreiningsmál.

52) Vettvangurinn ætti að ráðleggja framkvæmdastjórninni um þróun, greiningu og endurskoðun á tæknilegu matsviðmiðunum, þ.m.t. hugsanleg áhrif slíkra viðmiða á mat á eignum sem teljast vera umhverfislega sjálfbærar eignir samkvæmt gildandi markaðsvenjum. Vettvangurinn ætti einnig að veita framkvæmdastjórninni ráðgjöf um hvort heppilegt sé að nota tæknileg matsviðmið í stefnumótandi frumkvæði Sambandsins í framtíðinni sem ætlað er að greiða fyrir sjálfbærum fjárfestingum og um mögulegt hlutverk sjálfbærnireikningsskila og -skýrslugjafarstaðla í að styðja beitingu tæknilegu matsviðmiðanna. Vettvangurinn ætti að veita framkvæmdastjórninni ráðgjöf um þróun á frekari ráðstöfunum til að bæta tiltækileika og gæði gagna, að teknu tilliti til markmiðsins um að komast hjá óþarfa stjórnsýsluálagi, um að taka á öðrum sjálfbærnimarkmiðum, m.a. félagslegum markmiðum, og um starfsemi lágmarksverndarráðstafana og um mögulega þörf á að bæta við þær.

53) Framkvæmdastjórnin ætti að halda áfram með núverandi sérfræðingahóp aðildarríkjanna um sjálfbær fjármál og veita honum formlega stöðu. Verkefni þessa sérfræðingahóps munu, meðal annars, fela í sér að veita framkvæmdastjórninni ráðgjöf um hvort tæknilegu matsviðmiðin séu viðeigandi og um nálgun vettvangsins að því er varðar þróun þessara viðmiða. Í því skyni ætti framkvæmdastjórnin að halda aðildarríkjunum upplýstum með reglulegum fundum sérfræðingahóps aðildarríkjanna um sjálfbær fjármál.

54) Til að tilgreina kröfurnar sem settar eru fram í þessari reglugerð, og einkum að fastsetja og uppfæra, að því er varðar mismunandi atvinnustarfsemi, nákvæm og kvörðuð tæknileg matsviðmið fyrir „verulegt framlag“ og „umtalsvert tjón“ umhverfismarkmiðanna, ætti að fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja gerðir í samræmi við 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins að því er varðar upplýsingarnar sem krafist er til að fara að birtingarskyldu samkvæmt þessari reglugerð, og að því er varðar tæknilegu matsviðmiðin. Einkum er mikilvægt að framkvæmdastjórnin hafi viðeigandi samráð meðan á undirbúningsvinnu hennar stendur, m.a. við sérfræðinga, s.s. fyrir milligöngu vettvangsins og sérfræðingahóps aðildarríkjanna um sjálfbær fjármál, og að þetta samráð fari fram í samræmi við meginreglurnar sem mælt er fyrir um í samstarfssamningnum milli stofnana um betri lagasetningu frá 13. apríl 2016 ([64]). Til að tryggja jafna þátttöku við undirbúning framseldra gerða, fá Evrópuþingið og ráðið öll skjöl á sama tíma og sérfræðingar aðildarríkjanna og hafa sérfræðingar þeirra kerfisbundinn aðgang að fundum sérfræðingahópa framkvæmdastjórnarinnar sem vinna að undirbúningi framseldra gerða.

([64]) Stjtíð. ESB L 123, 12.5.2016, bls. 1.

55) Reglugerð þessi bætir við birtingarkröfurnar sem mælt er fyrir um í reglugerð (ESB) 2019/2088. Aðildarríkin ættu, til að tryggja skipulegt og skilvirkt eftirlit með því að aðilar á fjármálamarkaði hlíti ákvæðum þessarar reglugerðar, að reiða sig á lögbær yfirvöld sem hafa verið tilnefnd í samræmi við reglugerð (ESB) 2019/2088. Til að framfylgja hlítingu ættu aðildarríkin að auki að mæla fyrir um reglur um ráðstafanir og viðurlög, sem ættu að vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og hafa letjandi áhrif. Lögbær landsyfirvöld og Evrópsku eftirlitsstofnanirnar ættu að beita heimildum til afurðaíhlutunar sem mælt er fyrir um í reglugerðum Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 600/2014 ([65]), (ESB) nr. 1286/2014 ([66]) og (ESB) 2019/1238 ([67]), einnig að því er varðar villandi söluaðferðir eða villandi birtingu sjálfbærnitengdra upplýsinga, þ.m.t. upplýsingar sem krafist er samkvæmt þessari reglugerð.

56) Til að tryggja skilvirka og sjálfbæra skipulagningu á starfi og fundum bæði vettvangsins og sérfræðingahóps aðildarríkjanna um sjálfbær fjármál og til að gera fjölda aðila kleift að taka þátt í þeim og stuðla að skilvirkum samskiptum innan hópanna, undirhópa þeirra, framkvæmdastjórnarinnar og hagsmunaaðila, ætti að taka til athugunar að auka notkun stafrænnar tækni, m.a. sýndartækni, ef við á.

57) Til að gefa viðkomandi aðilum nægan tíma til að kynna sér viðmiðin fyrir því að teljast vera umhverfislega sjálfbær atvinnustarfsemi, sem sett eru fram í þessari reglugerð og til að búa sig undir beitingu hennar, ættu skyldurnar sem settar eru fram í þessari reglugerð að taka gildi, fyrir sérhvert umhverfismarkmið, 12 mánuðum eftir að viðeigandi tæknilegu matsviðmiðin hafa verið fastsett.

58) Ákvæði í þessari reglugerð sem vísa til vottorðstengdra skattaívilnana sem voru fyrir hendi áður en reglugerð þessi öðlaðist gildi eru með fyrirvara um valdheimildir Sambandsins og aðildarríkjanna að því er varðar skattaákvæði, eins og sett er fram í sáttmálunum.

59) Endurskoða ætti beitingu þessarar reglugerðar reglulega til að meta, m.a., framvinduna að því er varðar gerð tæknilegra matsviðmiða fyrir umhverfislega sjálfbæra atvinnustarfsemi, mögulega þörf til að endurskoða og bæta við þess viðmið til að ákvarða hvort atvinnustarfsemi telst vera umhverfislega sjálfbær, skilvirkni flokkunarkerfisins fyrir umhverfislega atvinnustarfsemi við að beina fjárfestingum einkaaðila í slíka starfsemi og einkum að því er varðar flæði fjármagns til einkafyrirtækja og annarra lögaðila, og frekari þróun á því flokkunarkerfi, m.a. með því að víkka gildissvið þess umfram umhverfislega sjálfbæra atvinnustarfsemi, til að ná yfir starfsemi sem skaðar umhverfið verulega, svo og önnur sjálfbærnimarkmið, þ.m.t. félagsleg markmið.

60) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar reglugerðar og þeim verður betur náð á vettvangi Sambandsins vegna þarfarinnar á að innleiða á vettvangi Sambandsins samræmdar viðmiðanir fyrir umhverfislega sjálfbæra atvinnustarfsemi er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari reglugerð til að ná þessum markmiðum.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. KAFLI

EFNI, GILDISSVIÐ OG SKILGREININGAR

1. gr.

Efni og gildissvið

1. Í þessari reglugerð eru fastsett viðmið til að ákvarða hvort atvinnustarfsemi uppfyllir skilyrði til að teljast umhverfislega sjálfbær í þeim tilgangi að ákveða að hve miklu leyti fjárfesting er umhverfislega sjálfbær.

([65]) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 600/2014 frá 15. maí 2014 um markaði fyrir fjármálagerninga og um breytingu á reglugerð ráðsins (ESB) nr. 648/2012 (Stjtíð. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 84).

([66]) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1286/2014 frá 26. nóvember 2014 um lykilupplýsingaskjöl fyrir pakkaðar og vátryggingatengdar fjárfestingarafurðir fyrir almenna fjárfesta (PRIIP) (Stjtíð. ESB L 352, 9.12.2014, bls. 1).

([67]) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/1238 frá 20. júní 2019 um samevrópska séreignarafurð (PEPP) (Stjtíð. ESB L 198, 25.7.2019, bls. 1).

2. Þessi reglugerð gildir um:

a) ráðstafanir sem aðildarríkin eða Sambandið hafa samþykkt þar sem settar eru fram kröfur fyrir aðila á fjármálamarkaði eða útgefendur að því er varðar fjármálaafurðir eða fyrirtækjaskuldabréf sem gerð eru aðgengileg sem umhverfislega sjálfbær,

b) aðilar á fjármálamarkaði sem gera fjármálaafurðir aðgengilegar,

c) fyrirtæki sem falla undir skylduna um að birta skýrslu yfir ófjárhagsleg atriði eða samstæðuskýrslu yfir ófjárhagsleg atriði skv. 19. gr. a eða 29. gr. a í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/34/ESB ([68]), í þeirri röð.

2. gr.

Skilgreiningar

Í reglugerð þessari er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1) „umhverfislega sjálfbær fjárfesting“: fjárfesting í einni efnahagslegri starfsemi eða fleiri sem teljast vera umhverfislega sjálfbærar samkvæmt þessari reglugerð,

2) „aðili á fjármálamarkaði“: aðili á fjármálamarkaði eins og hann er skilgreindur í 1. lið 2. gr. reglugerðar (ESB) 2019/2088 og tekur til framleiðanda lífeyrisafurðar sem aðildarríki hefur ákveðið að beita þeirri reglugerð gagnvart í samræmi við 16. gr. þeirrar reglugerðar,

3) „fjármálaafurð“: fjármálaafurð eins og hún er skilgreind í 12. lið 2. gr. reglugerðar (ESB) 2019/2088,

4) „útgefandi“: útgefandi eins og hann er skilgreindur í h-lið. 2. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/1129 ([69]),

5) „mildun loftslagsbreytinga“: ferlið við að halda hækkun á meðalhitastigi vel undir 2 gráðum á selsíus um heim allan og keppa að því að takmarka það við 1,5 gráður á selsíus yfir gildum fyrir iðnvæðingu eins og mælt er fyrir um í Parísar-samningnum,

6) „aðlögun að loftslagsbreytingum“: ferli við aðlögun að raunverulegum og væntum loftslagsbreytingum og áhrifunum af þeim,

7) „gróðurhúsalofttegundir“: gróðurhúsalofttegundir sem taldar eru upp í I. viðauka við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 525/2013 ([70]),

8) „úrgangsmetakerfi“: úrgangsmetakerfi eins og mælt er fyrir um í 4. gr. tilskipunar 2008/98/EB,

9) „hringrásarhagkerfi“: efnahagskerfi þar sem virði afurða, efna og annarra jarðargæða í hagkerfinu er haldið eins lengi og mögulegt er og sem eykur skilvirka notkun þeirra í framleiðslu og neyslu og dregur þar með úr umhverfisáhrifum notkunar þeirra, lágmarkar úrgang og losun skaðlegra efna á öllum stigum lífsferils þeirra, m.a. með því að beita úrgangsmetakerfi,

10) „mengunarefni“: efni, titringur, varmi, hávaði, ljós eða önnur aðskotaefni í lofti, vatni eða jarðvegi sem geta verið skaðleg heilsu manna eða umhverfi, sem geta valdið skemmdum á efnislegum verðmætum eða sem getur skaðað eða að réttmæt not af umhverfinu til tómstundaiðkana eða annarra þarfa verði fyrir hindrunum eða truflunum,

11) „jarðvegur“: yfirborðslag jarðskorpunnar sem liggur milli berggrunnsins og yfirborðsins sem samanstendur af steinefnum, lífrænu efni, vatni, lofti og lífverum,

---

([68]) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/34/ESB frá 26. júní 2013 um árleg reikningsskil, samstæðureikningsskil og tilheyrandi skýrslur tiltekinna tegunda fyrirtækja, um breytingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/43/EB og niðurfellingu tilskipana ráðsins 78/660/EBE og 83/349/EBE (Stjtíð. ESB L 182, 29.6.2013, bls. 19).

([69]) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/1129 frá 14. júní 2017 um lýsingu sem birta skal þegar verðbréf eru boðin í almennu útboði eða tekin til viðskipta á skipulegum markaði og um niðurfellingu á tilskipun 2003/71/EB (Stjtíð. ESB L 168, 30.6.2017, bls. 12).

([70]) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 525/2013 frá 21. maí 2013 um fyrirkomulag við vöktun og skýrslugjöf að því er varðar losun gróðurhúsalofttegunda og skýrslugjöf að því er varðar aðrar upplýsingar á landsvísu og á vettvangi Sambandsins sem varða loftslagsbreytingar og um niðurfellingu á ákvörðun nr. 280/2004/EB (Stjtíð. ESB L 165, 18.6.2013, bls. 13).

12) „mengun“:

   a) bein eða óbein losun mengunarefna út í andrúmsloftið, í vatn eða jarðveg af mannavöldum,

   b) í tengslum sjávarumhverfið, mengun eins og hún er skilgreind í 8. lið 3. gr. tilskipunar 2008/56/EB,

   c) í tengslum við vatn, mengun eins og hún er skilgreind í 33. lið 2. gr. tilskipunar 2000/60/EB,

13) „vistkerfi“: lifandi kerfi jurta-, dýra- og örverusamfélaga og lífvana umhverfis þeirra sem verka hvert á annað sem starfræn eining,

14) „vistkerfisþjónusta“: beint og óbeint framlag vistkerfa til efnahagslegs, félagslegs, menningarlegs og annars konar ávinnings sem fólk hefur af þessum vistkerfum,

15) „líffræðileg fjölbreytni“: „breytileiki meðal lífvera frá öllum uppsprettum, þar með talin meðal annars vistkerfi á landi, í sjó og vötnum og þau vistfræðilegu kerfi sem þær eru hluti af og nær til fjölbreytni innan tegunda, milli tegunda og í vistkerfum,

16) „gott ásigkomulag“: í tengslum við vistkerfi, að vistkerfið sé í góðu náttúrulegu, efnafræðilegu og líffræðilegu ásigkomulagi eða af góðum náttúrulegum, efnafræðilegum og líffræðilegum gæðum með getu til að endurskapa sig eða endurheimta, þar sem samsetning tegunda, uppbygging vistkerfa og vistfræðilegt hlutverk hafa ekki hlotið skaða,

17) „orkunýtni“: hagkvæmari notkun orku á öllum stigum orkukeðjunnar frá framleiðslu til endanlegrar notkunar,

18) „hafsvæði“: hafsvæði eins og þau eru skilgreind í 1. lið 3. gr. tilskipunar 2008/56/EB,

19) „yfirborðsvatn“: yfirborðsvatn eins og það er skilgreint í 1. lið 2. gr. tilskipunar 2000/60/EB,

20) „grunnvatn“: grunnvatn eins og það er skilgreint í 2. lið 2. gr. tilskipunar 2000/60/EB,

21) „góð umhverfisleg staða“: góð umhverfisleg staða eins og hún er skilgreind í 5. lið 3. gr. tilskipunar 2008/56/EB,

22) „góð staða“:

   a) að því er varðar yfirborðsvatn, að hafa bæði „gott vistfræðilegt ástand“ eins og það er skilgreint í 22. lið 2. gr. tilskipunar 2000/60/EB og „gott efnafræðilegt ástand yfirborðsvatns“ eins og það er skilgreint í 24. lið 2. gr. þeirrar tilskipunar,

   b) að því er varðar grunnvatn, að hafa bæði „gott efnafræðilegt ástand grunnvatns“ eins og það er skilgreint í 25. lið 2. gr. tilskipunar 2000/60/EB og „góða magnstöðu“ eins og hún er skilgreind í 28. lið 2. gr. þeirrar tilskipunar,

23) „gott vistmegin“: gott vistmegin eins og það er skilgreint í 23. lið 2. gr. tilskipunar 2000/60/EB.

II. KAFLI

UMHVERFISLEGA SJÁLFBÆR ATVINNUSTARFSEMI

3. gr.

Viðmið fyrir umhverfislega sjálfbæra atvinnustarfsemi

Í þeim tilgangi að ákvarða að hve miklu leyti fjárfesting er umhverfislega sjálfbær telst atvinnustarfsemi umhverfislega sjálfbær ef sú atvinnustarfsemi:

a) stuðlar verulega að einu eða fleiri umhverfismarkmiðum sem sett eru fram í 9. gr. í samræmi við 10. til 16. gr.,

b) skaðar ekki verulega umhverfismarkmiðin sem sett eru fram í 9. gr. í samræmi við 17. gr.,

c) er stunduð í samræmi við lágmarksverndarráðstafanir sem mælt er fyrir um í 18. gr., og

d) hlítir tæknilegum matsviðmiðum sem framkvæmdastjórnin hefur fastsett í samræmi við 10. gr. (3. mgr.), 11. gr. (3. mgr.), 12. gr. (2. mgr.), 13. gr. (2. mgr.), 14. gr. (2. mgr.) eða 15. gr. (2. mgr.).

4. gr.

Notkun viðmiðana fyrir umhverfislega sjálfbæra atvinnustarfsemi í tengslum við opinberar ráðstafanir, staðla og merki

Aðildarríkin og Sambandið skulu beita þeim viðmiðum sem sett eru fram í 3. gr. til að ákvarða hvort atvinnustarfsemi uppfylli skilyrði til að teljast umhverfislega sjálfbær með tilliti til allra ráðstafana þar sem settar eru fram kröfur fyrir aðila á fjármálamarkaði eða útgefendur að því er varðar fjármálaafurðir eða fyrirtækjaskuldabréf sem eru gerð aðgengileg sem umhverfislega sjálfbær.

5. gr.

Gagnsæi umhverfislega sjálfbærra fjárfestinga í upplýsingum sem birtar eru áður en samningur er gerður og í reglubundnum skýrslum

Ef fjármálaafurð eins og um getur í 1., 2. eða 3. mgr. 9. gr. reglugerðar (ESB) 2019/2088 fjárfestir í atvinnustarfsemi sem stuðlar að umhverfismarkmiði í skilningi 17. liðar 2. gr. þeirrar reglugerðar, skulu upplýsingarnar sem verða birtar í samræmi við 3. mgr. 6. gr. og 2. mgr. 11. gr. innihalda eftirfarandi:

a) upplýsingar um umhverfismarkmiðið eða umhverfismarkmiðin sem sett eru fram í 9. gr. þessarar reglugerðar, sem undirliggjandi fjárfesting fjármálaafurðarinnar stuðlar að, og

b) lýsingu á því hvernig og að hvaða marki undirliggjandi fjárfestingar fjármálaafurðarinnar eru í atvinnustarfsemi sem telst vera umhverfislega sjálfbær skv. 3. gr. þessarar reglugerðar.

Lýsingin sem um getur í b-lið fyrstu undirgreinar þessarar greinar skal tilgreina hlutfall fjárfestinga í umhverfislega sjálfbærri atvinnustarfsemi sem er valin fyrir fjármálaafurðina, þ.m.t. ítarlegar upplýsingar um hlutfall starfsemi sem gerir annarri starfsemi kleift að stuðla að umhverfismarkmiðum og umbreytingarstarfsemi eins og um getur í 16. gr. og í 2. mgr. 10. gr., í þeirri röð, sem prósenta af öllum fjárfestingum sem eru valdar fyrir fjármálaafurðina.

6. gr.

Gagnsæi fjármálaafurða sem efla umhverfislega þætti í upplýsingum sem birtar eru áður en samningur er gerður og í reglubundnum skýrslum

Ef fjármálaafurð eins og um getur í 1. mgr. 8. gr. reglugerðar (ESB) 2019/2088 eflir umhverfislega þætti gildir 5. gr. þessarar reglugerðar að breyttu breytanda.

Upplýsingunum sem verða birtar í samræmi við 3. mgr. 6. gr. og 2. mgr. 11. gr. reglugerðar (ESB) 2019/2088 skal fylgja eftirfarandi yfirlýsing:

„Meginreglan um að „valda ekki umtalsverðu tjóni“ gildir aðeins um þær fjárfestingar sem eru undirliggjandi fjármálaafurðinni og sem taka tillit til viðmiða ESB fyrir umhverfislega sjálfbæra atvinnustarfsemi.

Fjárfestingarnar sem eru undirliggjandi þeim hluta þessarar fjármálaafurðar sem eftir stendur taka ekki tillit til viðmiða ESB fyrir umhverfislega sjálfbæra atvinnustarfsemi.“

7. gr.

Gagnsæi annarra fjármálaafurða í upplýsingum sem birtar eru áður en samningur er gerður og í reglubundnum skýrslum

Ef fjármálaafurð fellur ekki undir 1. mgr. 8. gr. eða 1., 2. eða 3. mgr. 9. gr. reglugerðar (ESB) 2019/2088 skal eftirfarandi yfirlýsing fylgja upplýsingunum, sem verða birtar í samræmi við ákvæði sérlaga sem um getur í 3. mgr. 6. gr. og 2. mgr. 11. gr. þeirrar reglugerðar:

„Fjárfestingarnar sem eru undirliggjandi þessari fjármálaafurð taka ekki tillit til viðmiðana ESB fyrir umhverfislega sjálfbæra atvinnustarfsemi.“

8. gr.

Gagnsæi fyrirtækja í skýrslum yfir ófjárhagsleg atriði

1. Öll fyrirtæki sem falla undir skyldu til að birta ófjárhagslegar upplýsingar skv. 19. gr. a eða 29. gr. a í tilskipun 2013/34/ESB skulu hafa með í skýrslum yfir ófjárhagsleg atriði eða samstæðuskýrslu yfir ófjárhagsleg atriði upplýsingar um hvernig og að hvaða marki starfsemi fyrirtækisins tengist atvinnustarfsemi sem telst vera umhverfislega sjálfbær skv. 3. og 9. gr. þessarar reglugerðar.

2. Fyrirtæki utan fjármálamarkaðar skulu einkum birta eftirfarandi upplýsingar:

a) hlutfall veltu sinnar sem er til komin vegna afurða eða þjónustu sem tengist atvinnustarfsemi sem uppfyllir skilyrði til að teljast umhverfislega sjálfbær skv. 3. og 9. gr., og

b) hlutfall fjárfestingarútgjalda sinna og hlutfall rekstrarútgjalda sem tengjast eignum eða ferlum sem tengjast atvinnustarfsemi sem uppfyllir skilyrði til að teljast umhverfislega sjálfbær skv. 3. og 9. gr.

3. Ef fyrirtæki birtir ófjárhagslegar upplýsingar skv. 19. gr. a eða 29. gr. a í tilskipun 2013/34/ESB í sérstakri skýrslu í samræmi við 4. mgr. 19. gr. a eða 4. mgr. 29. gr. a í þeirri tilskipun skal birta upplýsingarnar sem um getur í 1. og 2. mgr. þessarar greinar í þeirri sérstöku skýrslu.

4. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framselda gerð í samræmi við 23. gr. til að bæta við 1. og 2. mgr. þessarar greinar til að tilgreina efni og framsetningu upplýsinganna sem verða birtar samkvæmt þeim málsgreinum, m.a. aðferðina sem verður notuð til að fara að þeim, að teknu tilliti til sérstakra einkenna bæði fjárhagslegra fyrirtækja og fyrirtækja utan fjármálamarkaðar og þeirra tæknilegu matsviðmiða sem voru fastsett samkvæmt þessari reglugerð. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja þá framseldu gerð eigi síðar en 1. júní 2021.

9. gr.

Almenn umhverfismarkmið

Að því er varðar þessa reglugerð skulu eftirfarandi atriði vera umhverfismarkmið:

a) mildun loftslagsbreytinga,

b) aðlögun að loftslagsbreytingum,

c) sjálfbær notkun og verndun vatns- og sjávarauðlinda

d) umbreyting yfir í hringrásarhagkerfi,

e) mengunarvarnir og -eftirlit,

f) verndun og endurheimt líffræðilegrar fjölbreytni og vistkerfa.

10. gr.

Verulegt framlag til mildunar loftslagsbreytinga

1. Atvinnustarfsemi uppfyllir skilyrði um að stuðla verulega að mildun loftslagsbreytinga ef sú starfsemi stuðlar verulega að því að halda styrk gróðurhúsalofttegunda í andrúmsloftinu stöðugum undir þeim mörkum sem koma í veg fyrir hættulegar veðurfarsbreytingar af mannavöldum, sem eru í samræmi við langtímamarkmið Parísarsamningsins um hitastig, með því að forðast eða draga úr losun gróðurhúsalofttegunda eða auka upptöku gróðurhúsalofttegunda, þ.m.t. fyrir tilstilli nýjunga í ferlum eða afurðum, með því að:

a) framleiða, miðla, geyma, dreifa eða nota endurnýjanlega orku í samræmi við tilskipun (ESB) 2018/2001, m.a. með því að nota nýsköpunartækni með mögulegan verulegan sparnað í framtíðinni eða með nauðsynlegri styrkingu eða útvíkkun dreifikerfisins,

b) bæta orkunýtni, fyrir utan orkuframleiðslu eins og um getur í 3. mgr. 19. gr.,

c) auka hreinar eða loftslagshlutlausar samgöngur,

d) skipta yfir í notkun endurnýjanlegra efniviða sem eru fengnir með sjálfbærum hætti,

e) auka notkun á sviði umhverfisvænnar föngunar og notkunar kolefnis og föngunar og geymslu kolefnis sem leiða til hreins samdráttar í losun gróðurhúsalofttegunda,

f) styrkja kolefnisviðtaka á landi, m.a. með því að komast hjá eyðingu skóga og niðurníðslu skóga, að enduruppbyggja skóga, stjórna á sjálfbæran hátt og enduruppbyggja ræktarland, graslendi og votlendi, nýskógrækt og endurlífgandi landbúnað,

g) koma á fót orkuinnviðum sem eru nauðsynlegir til að gera afkolun orkukerfa mögulega,

h) framleiða hreint og nýtið eldsneyti úr endurnýjanlegum eða kolefnishlutlausum lindum eða

i) gera mögulegt að stunda þá starfsemi sem talin er upp í a- til h-lið þessarar málsgreinar í samræmi við 16. gr.

2. Að því er varðar 1. mgr. telst atvinnustarfsemi, þar sem tæknilega og fjárhagslega hagkvæmir valkostir sem losa lítið af koltvísýringi eru ekki fyrir hendi, stuðla verulega að mildun loftslagsbreytinga þegar hún styður við umbreytingu yfir í loftslagshlutlaust hagkerfi sem er í samræmi við ferli til að takmarka hækkun hitastigs við 1,5°C miðað við gildin fyrir iðnvæðingu, m.a. með því að draga smám saman úr losun gróðurhúsalofttegunda, einkum losun frá jarðefnaeldsneyti og ef sú starfsemi:

a) losar magn gróðurhúsalofttegunda sem samsvarar besta árangri í geiranum eða atvinnugreininni,

b) hindrar ekki þróun og dreifingu valkosta sem losa lítið af koltvísýringi og

c) leiðir ekki til bindingar eigna sem losa mikið kolefni, með tilliti til efnahagslegs líftíma þeirra eigna.

Framkvæmdastjórnin skal, að því er varðar þessa málsgrein og fastsetningu tæknilegu matsviðmiðanna skv. 19. gr., meta mögulegt framlag og hagkvæmni allrar fyrirliggjandi tækni.

3. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framselda gerð, í samræmi við 23. gr., til að:

a) bæta við 1. og 2. mgr. þessarar greinar með því að fastsetja tæknileg matsviðmið til að ákvarða þau skilyrði þar sem tiltekin atvinnustarfsemi telst stuðla verulega að því að milda loftslagsbreytingar og

b) bæta við 17. gr. með því að fastsetja tæknileg matsviðmið fyrir hvert umhverfismarkmið sem skiptir máli til að ákvarða hvort atvinnustarfsemi, sem tæknileg matsviðmið hafa verið fastsett fyrir skv. a-lið þessarar málsgreinar, veldur umtalsverðu tjóni á einu eða fleiri þessara markmiða.

4. Framkvæmdastjórnin skal, áður en hún samþykkir framseldu gerðina sem um getur í 3. mgr. þessarar greinar, hafa samráð við vettvanginn sem um getur í 20. gr. að því er varðar tæknilegu matsviðmiðin sem um getur í 3. mgr. þessarar greinar.

5. Framkvæmdastjórnin skal fastsetja tæknilegu matsviðmiðin sem um getur í 3. mgr. þessarar greinar í einni framseldri gerð, að teknu tilliti til krafnanna í 19. gr.

6. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 2020, samþykkja framseldu gerðina sem um getur í 3. mgr., í því skyni að tryggja framkvæmd hennar frá 1. janúar 2022.

11. gr.

Verulegt framlag til aðlögunar að loftslagsbreytingum

1. Atvinnustarfsemi telst stuðla verulega að aðlögun að loftslagsbreytingum ef sú starfsemi:

a) felur í sér aðlögunarlausnir sem annaðhvort draga verulega úr áhættu á neikvæðum áhrifum núverandi loftslags og vænts loftslags í framtíðinni á þá atvinnustarfsemi eða draga verulega úr þeim neikvæðu áhrifum, án þess að auka hættu á neikvæðum áhrifum á fólk, náttúru eða eignir, eða

b) veitir aðlögunarlausnir sem, auk þess að fullnægja skilyrðunum sem sett eru fram í 16. gr., stuðla verulega að því að koma í veg fyrir eða draga úr hættunni á neikvæðum áhrifum núverandi loftslags og vænts loftslags í framtíðinni á fólk, náttúru eða eignir, án þess að auka hættu á neikvæðum áhrifum á annað fólk, náttúru eða eignir.

2. Aðlögunarlausnirnar sem um getur í a-lið 1. mgr. skulu metnar og þeim forgangsraðað með því að nota bestu fáanlegu loftslagsspár og skulu, að lágmarki, koma í veg fyrir eða draga úr:

a) staðsértækum og samhengissértækum neikvæðum áhrifum loftslagsbreytinga á atvinnustarfsemi eða

b) mögulegum neikvæðum áhrifum loftslagsbreytinga á umhverfið þar sem þessi atvinnustarfsemi fer fram

3. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framselda gerð, í samræmi við 23. gr., til að:

a) bæta við 1. og 2. mgr. þessarar greinar með því að fastsetja tæknileg matsviðmið til að ákvarða skilyrðin fyrir því að tiltekin atvinnustarfsemi teljist stuðla verulega að aðlögun að loftslagsbreytingum og

b) bæta við 17. gr. með því að fastsetja tæknileg matsviðmið fyrir hvert umhverfismarkmið sem skiptir máli til að ákvarða hvort atvinnustarfsemi, sem tæknileg matsviðmið hafa verið fastsett fyrir skv. a-lið þessarar málsgreinar, veldur umtalsverðu tjóni á einu eða fleiri þessara markmiða.

4. Framkvæmdastjórnin skal, áður en hún samþykkir framseldu gerðina sem um getur í 3. mgr. þessarar greinar, hafa samráð við vettvanginn sem um getur í 20. gr. að því er varðar tæknilegu matsviðmiðin sem um getur í 3. mgr. þessarar greinar.

5. Framkvæmdastjórnin skal fastsetja tæknilegu matsviðmiðin sem um getur í 3. mgr. þessarar greinar í einni framseldri gerð, að teknu tilliti til krafnanna í 19. gr.

6. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 2020, samþykkja framseldu gerðina sem um getur í 3. mgr., í því skyni að tryggja framkvæmd hennar frá 1. janúar 2022.

12. gr.

Verulegt framlag til sjálfbærrar notkunar og verndar vatns- og sjávarauðlinda

1. Atvinnustarfsemi telst stuðla verulega að sjálfbærri notkun og vernd vatns- og sjávarauðlinda ef sú starfsemi stuðlar annaðhvort verulega að því að ná fram góðu ástandi vatnshlota, m.a. yfirborðsvatnshlota og grunnvatns, eða að koma í veg fyrir hnignun vatnshlota sem þegar eru í góðu ásigkomulagi eða stuðlar verulega að því að ná góðri umhverfislegri stöðu hafsvæða eða til að koma í veg fyrir að hafsvæði, sem þegar eru í góðri umhverfislegri stöðu, spillist, með því að:

a) vernda umhverfið fyrir neikvæðum áhrifum af frárennsli skólps frá borgum og iðnaði, m.a. frá aðskotaefnum sem eru vaxandi áhyggjuefni, svo sem lyf og örplast, t.d. með því að tryggja fullnægjandi söfnun, hreinsun og losun skólps frá þéttbýli og iðnaði,

b) vernda heilsu manna fyrir neikvæðum áhrifum af spillingu neysluvatns með því að tryggja að það sé laust við allar örverur, sníkla og efni sem heilsu manna getur mögulega stafað hætta af, ásamt því að auka aðgang almennings að hreinu drykkjarvatni,

c) bæta stjórnun vatns og skilvirkni, m.a. með því að vernda og bæta stöðu vatnavistkerfa, með því að stuðla að sjálfbærri notkun vatns með langtímavernd vatnslinda sem eru fyrir hendi, m.a. með ráðstöfunum s.s. endurnotkun vatns, með því að tryggja stigvaxandi minnkun losunar skaðlegra mengunarefna í yfirborðsvatn og grunnvatn, með því að stuðla að mildun áhrifa flóða og þurrka eða fyrir tilstilli hvers kyns starfsemi sem verndar eða bætir eigindlega og megindlega stöðu vatnshlota,

d) tryggja sjálfbæra notkun á þjónustu við sjávarvistkerfi eða stuðla að góðri umhverfislegri stöðu hafsvæða, m.a. með því að vernda, varðveita eða endurheimta sjávarumhverfið og með því að koma í veg fyrir eða draga úr ílögum í sjávarumhverfið, eða

e) gera mögulegt að stunda þá starfsemi sem talin er upp í a- til d-lið þessarar málsgreinar í samræmi við 16. gr.

2. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framselda gerð í samræmi við 23. gr. til að:

a) bæta við 1. mgr. þessarar greinar með því að fastsetja tæknileg matsviðmið til að ákvarða með hvaða skilyrðum tiltekin atvinnustarfsemi telst stuðla verulega að sjálfbærri notkun og verndun vatns og sjávarauðlinda, og

b) bæta við 17. gr. með því að fastsetja, fyrir hvert viðeigandi umhverfismarkmið, tæknileg matsviðmið, til að ákvarða hvort atvinnustarfsemi, sem tæknileg matsviðmið hafa verið fastsett fyrir skv. a-lið þessarar málsgreinar, valdi umtalsverðu tjóni á einu eða fleiri þessarar markmiða.

3. Framkvæmdastjórnin skal, áður en hún samþykkir framseldu gerðina sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar, hafa samráð við vettvanginn sem um getur í 20. gr. að því er varðar tæknilegu matsviðmiðin sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar.

4. Framkvæmdastjórnin skal fastsetja tæknilegu matsviðmiðin sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar í einni framseldri gerð, að teknu tilliti til krafnanna í 19. gr.

5. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 2021, samþykkja framseldu gerðina sem um getur í 2. mgr., í því skyni að tryggja framkvæmd hennar frá 1. janúar 2023.

13. gr.

Verulegt framlag til umbreytingar yfir í hringrásarhagkerfi

1. Atvinnustarfsemi skal teljast stuðla verulega að umbreytingu yfir í hringrásarhagkerfi, þ.m.t. forvarnir gegn myndun úrgangs, endurnotkun og endurvinnsla, ef sú starfsemi:

a) notar náttúruauðlindir, m.a. lífgrunduð hráefni frá sjálfbærum lindum og önnur hráefni, við framleiðslu á skilvirkari hátt, m.a.:

   i. með því að draga úr notkun frumhráefna eða auka notkun aukaafurða og endurvinnsluhráefna, eða

   ii. með ráðstöfunum um auðlinda- og orkunýtni,

b) eykur endingu, möguleika á viðgerðum, uppfærslugetu eða endurnotkun afurða, einkum í hönnunar- og framleiðslustarfsemi,

c) eykur endurvinnanleika afurða, m.a. endurvinnanleika einstakra efniviða sem eru í þessum afurðum, m.a. með því að skipta þeim út eða draga úr notkun afurða og efniviða sem eru ekki endurvinnanleg, einkum í hönnunar- og framleiðslustarfsemi,

d) dregur verulega úr innihaldi hættulegra efna og skipta út sérlega varasömum efnum í efniviði og afurðum allan lífsferil þeirra, í samræmi við markmiðin sem sett eru fram í löggjöf Sambandsins, m.a. með því að skipta úr slíkum efnum fyrir öruggari valkosti og tryggja rekjanleika,

e) framlengir notkun afurða, m.a. með endurnotkun, hönnun fyrir langan líftíma, til annarra nota, sundurhlutun, endurframleiðslu, uppfærslu og viðgerðum og afurðum ætluðum til deilingar,

f) eykur notkun endurvinnsluhráefna og gæði þeirra, m.a. með hágæða endurvinnslu úrgangs,

g) kemur í veg fyrir eða dregur úr myndun úrgangs, m.a. myndun úrgangs frá vinnslu jarðefna og úrgang frá byggingarframkvæmdum og niðurrifi bygginga,

h) eykur undirbúning fyrir endurnotkun og endurvinnslu úrgangs,

i) hraðar þróun grunnvirkja úrgangsstjórnunar sem eru nauðsynleg í tengslum við forvarnir, undirbúning fyrir endurnotkun og endurvinnslu, ásamt því að tryggja að endurheimt efni séu endurnýtt sem hágæða endurvinnsluhráefnisílag í framleiðslu og komast þannig hjá niðurvinnslu,

j) lágmarkar brennslu úrgangs og kemur í veg fyrir förgun úrgangs, m.a. urðun, í samræmi við meginreglur um úrgangsmetakerfi,

k) kemst hjá og minnkar rusl eða

l) gerir alla starfsemi, sem talin er upp í a- til k-lið þessarar málsgreinar í samræmi við 16. gr., mögulega.

2. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framselda gerð, í samræmi við 23. gr., til að:

a) bæta við 1. mgr. þessarar greinar með því að fastsetja tæknileg matsviðmið til að ákvarða skilyrðin þar sem tiltekin atvinnustarfsemi telst stuðla verulega að umbreytingu yfir í hringrásarhagkerfi, og

b) bæta við 17. gr. með því að fastsetja, fyrir hvert viðeigandi umhverfismarkmið, tæknileg matsviðmið til að ákvarða hvort atvinnustarfsemi, sem tæknileg matsviðmið hafa verið fastsett fyrir skv. a-lið þessarar málsgreinar, valdi umtalsverðu tjóni á einu eða fleiri þessara markmiða.

3. Framkvæmdastjórnin skal, áður en hún samþykkir framseldu gerðina sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar, hafa samráð við vettvanginn sem um getur í 20. gr. að því er varðar tæknilegu matsviðmiðin sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar.

4. Framkvæmdastjórnin skal fastsetja tæknilegu matsviðmiðin sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar í einni framseldri gerð, að teknu tilliti til krafnanna í 19. gr.

5. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 2021, samþykkja framseldu gerðina sem um getur í 2. mgr., í því skyni að tryggja framkvæmd hennar frá 1. janúar 2023.

14. gr.

Verulegt framlag til mengunarvarna og -eftirlits

1. Atvinnustarfsemi telst stuðla verulega að mengunarvörnum og -eftirliti þegar sú starfsemi stuðlar verulega að vernd umhverfisins fyrir mengun með því að:

a) koma í veg fyrir eða, ef því verður ekki við komið, draga úr losun mengunarefna, annarra en gróðurhúsalofttegunda, út í andrúmsloftið, í vatn eða jörð,

b) bæta gæði lofts, vatns eða jarðvegs á svæðum þar sem atvinnustarfsemi fer fram og draga samtímis úr neikvæðum áhrifum á eða áhættu fyrir heilbrigði manna og umhverfið,

c) koma í veg fyrir eða lágmarka hvers kyns neikvæð áhrif á heilbrigði manna í tengslum við framleiðslu, notkun eða förgun íðefna,

d) tína upp rusl og önnur mengandi efni, eða

e) gera mögulegt að stunda þá starfsemi sem talin er upp í a- til d-lið þessarar málsgreinar í samræmi við 16. gr.

2. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framselda gerð, í samræmi við 23. gr., til að:

a) bæta við 1. mgr. þessarar greinar með því að fastsetja tæknileg matsviðmið til að ákvarða skilyrðin fyrir því að tiltekin atvinnustarfsemi teljist stuðla verulega að mengunarvörnum og -eftirliti, og

b) bæta við 17. gr. með því að fastsetja tæknileg matsviðmið fyrir hvert umhverfismarkmið sem skiptir máli til að ákvarða hvort atvinnustarfsemi, sem tæknileg matsviðmið hafa verið fastsett fyrir skv. a-lið þessarar málsgreinar, veldur umtalsverðu tjóni á einu eða fleiri þessara markmiða.

3. Framkvæmdastjórnin skal, áður en hún samþykkir framseldu gerðina sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar, hafa samráð við vettvanginn sem um getur í 20. gr. að því er varðar tæknilegu matsviðmiðin sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar.

4. Framkvæmdastjórnin skal fastsetja tæknilegu matsviðmiðin sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar í einni framseldri gerð, að teknu tilliti til krafnanna í 19. gr.

5. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 2021, samþykkja framseldu gerðina sem um getur í 2. mgr., í því skyni að tryggja framkvæmd hennar frá 1. janúar 2023.

15. gr.

Verulegt framlag til að vernda og endurheimta líffræðilega fjölbreytni og vistkerfi

1. Atvinnustarfsemi telst stuðla verulega að því að vernda og endurheimta líffræðilega fjölbreytni og vistkerfi ef sú starfsemi stuðlar verulega að því að vernda, varðveita eða endurheimta líffræðilega fjölbreytni eða tryggja gott ástand vistkerfa eða til að vernda vistkerfi sem eru þegar í góðu ásigkomulagi, með því að:

a) varðveita náttúruna og líffræðilega fjölbreytni, m.a. með því að ná hagstæðri varðveislustöðu náttúrlegra og hálfnáttúrulegra búsvæða og tegunda eða koma í veg fyrir hnignun þeirra ef þau hafa nú þegar góða verndarstöðu og vernda og endurheimta vistkerfi á landi, í sjó og vötnum til að bæta stöðu þeirra og efla getu þeirra til að veita vistkerfisþjónustu,

b) nýta og stjórna landi á sjálfbæran hátt, m.a. með fullnægjandi vernd líffræðilegrar fjölbreytni í jarðvegi, landeyðingarhlutleysi og hreinsun mengaðra svæða,

c) beita sjálfbærum ræktunaraðferðum, m.a. þeim sem stuðla að því að efla líffræðilega fjölbreytni eða stöðva eða koma í veg fyrir eyðingu jarðvegs og annarra vistkerfa, eyðingu skóga og tap búsvæða,

d) beita sjálfbærri skógarstjórnun, m.a. aðferðum og notkun skógar og skóglendis sem stuðla að aukinni líffræðilegri fjölbreytni eða koma í veg fyrir hnignun vistkerfa, eyðingu skógar og tap á búsvæði, eða

e) gera mögulegt að stunda þá starfsemi sem talin er upp í a- til d-lið þessarar málsgreinar í samræmi við 16. gr.

2. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framselda gerð, í samræmi við 23. gr., til að:

a) bæta við 1. mgr. þessarar greinar með því að fastsetja tæknilegu matsviðmiðin til að ákvarða skilyrðin fyrir því að tiltekin atvinnustarfsemi telst stuðla verulega að verndun og endurheimt líffræðilegs fjölbreytileika og vistkerfa, og

b) bæta við 17. gr. með því að fastsetja tæknileg matsviðmið fyrir hvert umhverfismarkmið sem skiptir máli til að ákvarða hvort atvinnustarfsemi, sem tæknileg matsviðmið hafa verið fastsett fyrir skv. a-lið þessarar málsgreinar, veldur umtalsverðu tjóni á einu eða fleiri þessara markmiða.

3. Framkvæmdastjórnin skal, áður en hún samþykkir framseldu gerðina sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar, hafa samráð við vettvanginn sem um getur í 20. gr. að því er varðar tæknilegu matsviðmiðin sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar.

4. Framkvæmdastjórnin skal fastsetja tæknilegu matsviðmiðin sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar í einni framseldri gerð, að teknu tilliti til krafnanna í 19. gr.

5. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 2021, samþykkja framseldu gerðina sem um getur í 2. mgr., í því skyni að tryggja framkvæmd hennar frá 1. janúar 2023.

16. gr.

Starfsemi sem gerir annarri starfsemi kleift að stuðla að umhverfismarkmiðum

Atvinnustarfsemi telst stuðla verulega að einu eða fleiri umhverfismarkmiðum sem sett eru fram í 9. gr. ef hún gerir annarri starfsemi kleift að stuðla verulega að einu eða fleiri þessara markmiða, að því tilskildu að slík atvinnustarfsemi:

a) leiði ekki til þess að eignir læsist inni og grafi undan langtíma umhverfismarkmiðum, að teknu tilliti til efnahagslegs líftíma þessara eigna, og

b) hafi verulega jákvæð umhverfisleg áhrif, á grundvelli lífsferilsins.

17. gr.

Umtalsvert tjón á umhverfismarkmiðum

1. Að því er varðar b-lið 3. gr., að teknu tilliti til lífsferils afurðanna og þjónustu sem atvinnustarfsemi veitir, m.a. gögn í fyrirliggjandi mati á lífsferli, skal líta svo á að sú atvinnustarfsemi valdi umtalsverðu tjóni að því er varðar:

a) mildun loftslagsbreytinga, ef sú starfsemi leiðir til verulegrar losunar gróðurhúsalofttegunda,

b) aðlögun að loftslagsbreytingum, ef sú starfsemi leiðir til aukinna neikvæðra áhrifa núverandi loftslags og vænts loftslags í framtíðinni, á starfsemina sjálfa eða á fólk, náttúru eða eignir,

c) sjálfbæra nýtingu og verndun vatns og sjávarauðlinda, ef sú starfsemi er skaðleg:

   i. góða stöðu eða gott vistmegni vatnshlota, þ.m.t. yfirborðsvatn og grunnvatn, eða

   ii. góða umhverfislega stöðu hafsvæða,

d) hringrásarhagkerfið, þ.m.t. forvarnir gegn myndun úrgangs og endurvinnsla, ef:

   i. sú starfsemi leiðir til verulegrar óskilvirkni í notkun efniviðar eða í beinni eða óbeinni notkun náttúruauðlinda eins og óendurnýjanlegra orkugjafa, hráefna, vatns og lands á einu eða fleiri stigum lífsferils afurða, m.a. að því er varðar endingartíma, möguleika á viðgerðum, uppfærslu, endurnotkun eða endurvinnslu þeirra,

   ii. sú starfsemi leiðir til verulegrar aukningar á myndun, brennslu eða förgun úrgangs, að undanskilinni brennslu hættulegs úrgangs sem ekki er hægt að endurvinna, eða

   iii. langtímaförgun úrgangs getur valdið verulegum og langtíma skaða á umhverfinu,

e) mengunarvarnir og -eftirlit ef sú starfsemi leiðir til verulegrar aukningar á losun mengunarefna í andrúmsloft, vatn eða jarðveg, samanborið við stöðuna áður en starfsemin byrjaði, eða

f) verndun og endurheimt líffræðilegs fjölbreytileika og vistkerfa ef þessi starfsemi er:

   i. verulega skaðleg fyrir gott ásigkomulag og viðnám vistkerfa, eða

   ii. skaðleg fyrir varðveislustöðu búsvæða og tegunda, m.a. þeirra sem hafa mikla þýðingu fyrir Sambandið.

2. Þegar atvinnustarfsemi er metin með hliðsjón af viðmiðunum sem sett eru fram í 1. mgr., skal taka tillit til bæði umhverfislegra áhrifa sjálfrar starfseminnar og umhverfisáhrifa þeirra afurða og þjónustu sem þessi starfsemi veitir á lífsferli þeirra, einkum með því að taka tillit til framleiðslu, notkunar og endingartíma þessara afurða og þjónustu.

18. gr.

Lágmarks verndarráðstafanir

1. Lágmarksverndarráðstafanir, sem um getur í c-lið 3. gr., eru verkferlar sem framkvæmdir eru af fyrirtæki sem stundar atvinnustarfsemi til að tryggja samræmingu við viðmiðunarreglur Efnahags- og framfarastofnunarinnar fyrir fjölþjóðleg fyrirtæki og leiðbeinandi meginreglur Sameinuðu þjóðanna um viðskipti og mannréttindi, þ.m.t. meginreglur og réttindi sem sett eru fram í átta grundvallarsamþykktum sem getið er í yfirlýsingu Alþjóðavinnumálastofnunarinnar um grundvallarreglur og réttindi við vinnu og í alþjóðréttindaskránni.

2. Þegar verkferlarnir sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar eru framkvæmdir skulu fyrirtæki fylgja meginreglunni um að „valda ekki umtalsverðu tjóni“ sem um getur í 17. lið 2. gr. reglugerðar (ESB) 2019/2088.

19. gr.

Kröfur fyrir tæknileg matsviðmið

1. Tæknilegu matsviðmiðin sem voru fastsett skv. 10. gr. (3. mgr.), 11. gr. (3. mgr.), 12. gr. (2. mgr.), 13. gr. (2. mgr.), 14. gr. (2. mgr.) og 15. gr. (2. mgr.) skulu:

a) auðkenna þau framlög til tiltekins umhverfismarkmiðs sem mestu máli skipta á sama tíma og meginreglan um tæknilegt hlutleysi er virt, með hliðsjón af bæði skammtíma- og langtímaáhrifum tiltekinnar atvinnustarfsemi,

b) tilgreina lágmarkskröfurnar sem þarf að fullnægja til að komast hjá umtalsverðu tjóni á viðkomandi umhverfismarkmiðum, með hliðsjón af bæði skammtíma- og langtímaáhrifum tiltekinnar atvinnustarfsemi,

c) vera megindlegar og innihalda viðmiðunarmörk að því marki sem mögulegt er en vera annars eigindlegar,

d) ef við á, byggjast á merkingar- og vottunarkerfi Sambandsins, aðferðafræði Sambandsins við að meta umhverfisspor og atvinnugreinaflokkun Sambandsins, og hafa hliðsjón af viðkomandi, gildandi löggjöf Sambandsins,

e) ef mögulegt er, nota sjálfbærnivísa eins og um getur í 6. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) 2019/2088,

f) byggjast á endanlegum vísindalegum sönnunum og varúðarreglunni sem sett er fram í 191. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins,

g) taka tillit til lífsferilsins, þ.m.t. gögn frá fyrirliggjandi lífsferilsmati, með því að huga að bæði umhverfisáhrifum atvinnustarfseminnar sjálfrar og umhverfisáhrifum afurðanna og þjónustunnar sem sú atvinnustarfsemi lætur í té, einkum með því að huga að framleiðslu, notkun og lokum endingartíma þessara afurða og þjónustu,

h) taka tillit til eðlis og umfangs atvinnustarfseminnar, m.a.:

   i. hvort það er starfsemi sem gerir annarri kleift að stuðla að umhverfismarkmiðum, eins og um getur í 16. gr., eða

   ii. hvort það er umbreytingastarfsemi, eins og um getur í 2. mgr. 10. gr.,

i) taka tillit til hugsanlegra áhrifa á markaðinn af umbreytingu yfir í sjálfbærara hagkerfi, m.a. hættuna á að tilteknar eignir verði strandaðar vegna slíkrar umbreytingar, ásamt hættu á að skapa mótsagnakennda hvata fyrir sjálfbærar fjárfestingar,

j) ná yfir alla viðkomandi atvinnustarfsemi innan tiltekins geira og tryggja að sú starfsemi sé meðhöndluð eins ef hún stuðlar jafnmikið að umhverfismarkmiðunum sem sett eru fram í 9. gr. þessarar reglugerðar, til að koma í veg fyrir röskun á samkeppni á markaðinum, og

k) vera auðveldar í notkun og fastsettar þannig að auðvelt verði að sannreyna hlítingu þeirra.

Ef atvinnustarfsemin tilheyrir einum þeirra flokka sem um getur í h-lið, skulu tæknilegu matsviðmiðin tilgreina það með skýrum hætti.

2. Tæknilegu matsviðmiðin sem um getur í 1. mgr. skulu einnig taka til viðmiða fyrir starfsemi sem tengist umbreytingu yfir í hreina orku í samræmi við ferli til að takmarka hækkun hitastigs við 1,5°C yfir gildum fyrir iðnvæðingu, einkum orkunýtni og endurnýjanlega orku, að því marki sem þessi starfsemi stuðlar verulega að umhverfismarkmiðunum.

3. Tæknilegu matsviðmiðin sem um getur í 1. mgr. skulu tryggja að starfsemi á sviði orkuframleiðslu sem notar jarðefna-eldsneyti teljist ekki vera umhverfislega sjálfbær atvinnustarfsemi.

4. Tæknilegu matsviðmiðin sem um getur í 1. mgr. skulu einnig taka til viðmiða fyrir starfsemi sem tengist hreinum eða loftslagshlutlausum hreyfanleika, m.a. fyrir tilstilli umskipta, ráðstafana um nýtni og óhefðbundins eldsneytis, að því marki sem þessar leiðir stuðli verulega að umhverfismarkmiðunum.

5. Framkvæmdastjórnin skal endurskoða reglulega tæknilegu matsviðmiðin sem um getur í 1. mgr. og, ef við á, breyta framseldum gerðum sem voru samþykkar í samræmi við þessa reglugerð í samræmi við þróun á sviði vísinda og tækni.

Framkvæmdastjórnin skal, í því sambandi og áður en hún breytir eða skiptir út framseldri gerð, meta framkvæmd þessara viðmiða, að teknu tilliti til niðurstöðu beitingar þeirra af hálfu aðila á fjármálamarkaði og áhrifa þeirra á fjármagnsmarkaði, þ.m.t. á að fjárfestingum sé beint til umhverfislega sjálfbærrar atvinnustarfsemi.

Framkvæmdastjórnin skal, til að tryggja að atvinnustarfsemi eins og um getur í 2. mgr. 10. gr. fylgi trúverðugri umbreytingu sem er í samræmi við loftslagshlutlaust hagkerfi, endurskoða tæknilegu matsviðmiðin fyrir þessa starfsemi á þriggja ára fresti hið minnsta og, ef við á, breyta framseldu gerðinni sem um getur í 3. mgr. 10. gr. í samræmi við þróun á sviði vísinda og tækni.

20. gr.

Vettvangur fyrir sjálfbær fjármál

1. Framkvæmdastjórnin skal setja á fót vettvang um sjálfbær fjármál („vettvangurinn“). Hann skal samanstanda af eftirfarandi hópum þannig að jafnvægis sé gætt:

a) fulltrúum:

   i. Umhverfisstofnunar Evrópu,

   ii. Evrópsku eftirlitsstofnananna,

   iii. Fjárfestingarbanka Evrópu og Fjárfestingarsjóðs Evrópu og

   iv. Evrópustofnunar grundvallarmannréttinda,

b) sérfræðingum sem eru fulltrúar viðeigandi hagsmunaaðila í einkageiranum, þ.m.t. aðila á fjármálamarkaði og ófjárhagslegra aðila og viðskiptasviða, fulltrúar viðkomandi atvinnugreina og einstaklingum sem hafa sérþekkingu á reikningshaldi og skýrslugjöf,

c) sérfræðingum sem eru fulltrúar hins borgaralega samfélags, þ.m.t. aðilar sem eru sérfræðingar á sviði umhverfismála, félagsmála, atvinnumála og stjórnarhátta,

d) sérfræðingum sem eru skipaðir sem einstaklingar og búa yfir sannreyndri þekkingu og reynslu á þeim sviðum sem þessi reglugerð tekur til,

e) sérfræðingum sem eru fulltrúar háskólasamfélagsins, þ.m.t. háskóla, rannsóknarsetra og annarra vísindastofnana, m.a. einstaklingar sem búa yfir alþjóðlegri sérfræðiþekkingu.

2. Vettvangurinn skal:

a) veita framkvæmdastjórninni ráð um tæknilegu matsviðmiðin sem um getur í 19. gr., svo og um mögulega þörf á að uppfæra þau viðmið,

b) greina áhrif tæknilegu matsviðmiðanna með tilliti til mögulegs kostnaðar og ávinnings af beitingu þeirra,

c) aðstoða framkvæmdastjórnina við að greina beiðnir frá hagsmunaaðilum til að þróa eða endurskoða tæknileg matsviðmið fyrir tiltekna atvinnustarfsemi,

d) veita framkvæmdastjórninni ráðgjöf, ef við á, um mögulegt hlutverk staðla fyrir sjálfbær reikningsskil og skýrslugjöf til stuðnings við beitingu tæknilegu matsviðmiðanna,

e) fylgjast með og leggja reglubundið skýrslu fyrir framkvæmdastjórnina um þróun á vettvangi Sambandsins og aðildarríkjanna varðandi fjármagnsstreymi í sjálfbæra fjárfestingu,

f) veita framkvæmdastjórninni ráðgjöf um mögulega þörf á að þróa frekari ráðstafanir til að bæta aðgengi að, og, gæði gagna,

g) veita framkvæmdastjórninni ráðgjöf um nothæfi tæknilegu matsviðmiðanna, í ljósi þess að nauðsynlegt er að draga úr óþarfa stjórnsýsluálagi,

h) veita framkvæmdastjórninni ráðgjöf um mögulega þörf á að breyta þessari reglugerð,

i) veita framkvæmdastjórninni ráðgjöf um mat á og þróun sjálfbærrar fjármálastefnu, m.a. að því er varðar álitamál sem tengjast samfellu í stefnu,

j) veita framkvæmdastjórninni ráðgjöf um að taka á öðrum sjálfbærnimarkmiðum, m.a. félagslegum markmiðum,

k) veita framkvæmdastjórninni ráðgjöf um beitingu 18. gr. og mögulega þörf á að bæta við kröfurnar í henni.

3. Vettvangurinn skal taka tillit til skoðana margvíslegra hagsmunaaðila.

4. Framkvæmdastjórnin gegnir formennsku í vettvanginum og er skipað í hann í samræmi við þverlægar reglur um stofnun og rekstur sérfræðingahópa framkvæmdastjórnarinnar. Í því samhengi getur framkvæmdastjórnin boðið sérfræðingum með tiltekna sérþekkingu í hverju tilviki fyrir sig.

5. Vettvangurinn skal sinna verkefnum sínum í samræmi við meginregluna um gagnsæi. Framkvæmdastjórnin skal birta fundargerð frá fundum vettvangsins og önnur viðeigandi skjöl á vefsetri framkvæmdastjórnarinnar.

6. Ef aðilar á fjármálamarkaði telja að atvinnustarfsemi, sem hlítir ekki tæknilegu matsviðmiðunum sem eru fastsett samkvæmt þessari reglugerð, eða sem slík tæknileg matsviðmið hafa ekki enn verið fastsett fyrir, ætti að teljast vera umhverfislega sjálfbær, geta þeir upplýst vettvanginn um það.

21. gr.

Lögbær yfirvöld

1. Aðildarríkin skulu tryggja að lögbæru yfirvöldin sem um getur í 1. mgr. 14. gr. reglugerðar (ESB) 2019/2088 fylgist með því að aðilar á fjármálamarkaði fari að kröfunum sem mælt er fyrir um í 5., 6. og 7. gr. þessarar reglugerðar. Aðildarríkin skulu tryggja að lögbær yfirvöld þeirra hafi þær eftirlits- og rannsóknarheimildir sem þarf til að gegna hlutverki sínu samkvæmt þessari reglugerð.

2. Lögbær yfirvöld skulu, að því er varðar þessa reglugerð, starfa saman og skulu afhenda hvert öðru, án ástæðulausrar tafar, þær upplýsingar sem skipta máli til að þau geti sinnt skyldum sínum samkvæmt þessari reglugerð.

22. gr.

Ráðstafanir og viðurlög

Aðildarríkin skulu setja reglur um ráðstafanir og viðurlög við brotum á ákvæðum 5., 6. og 7. gr. Ráðstafanirnar og viðurlögin, sem kveðið er á um, skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og hafa varnaðaráhrif.

23. gr.

Beiting framsals

1. Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, að uppfylltum þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þessari grein.

2. Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, sem um getur í 8. gr. (4. mgr.), 10. gr. (3. mgr.), 11. gr. (3. mgr.), 12. gr. (2. mgr.), 13. gr. (2. mgr.), 14. gr. (2. mgr.) og 15. gr. (2. mgr.), í óákveðinn tíma frá 12. júlí 2020.

3. Evrópuþinginu eða ráðinu er hvenær sem er heimilt að afturkalla framsal valds sem um getur í 8. gr. (4. mgr.), 10. gr. (3. mgr.), 11. gr. (3. mgr.), 12. gr. (2. mgr.), 13. gr. (2. mgr.), 14. gr. (2. mgr.) og 15. gr. (2. mgr.). Með ákvörðun um afturköllun skal binda enda á valdaframsalið sem tilgreint er í þeirri ákvörðun. Ákvörðunin öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* eða síðar, eftir því sem tilgreint er í henni. Hún skal ekki hafa áhrif á gildi neinna framseldra gerða sem þegar eru í gildi.

4. Framkvæmdastjórnin skal safna saman allri sérfræðiþekkingu áður en hún samþykkir og mótar framseldar gerðir, m.a. fyrir milligöngu samráðs við sérfræðinga úr sérfræðingahópi aðildarríkjanna um sjálfbær fjármál sem um getur í 24. gr. Áður en framseld gerð er samþykkt skal framkvæmdastjórnin aðhafast í samræmi við meginreglur og málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í samstarfssamningnum milli stofnana um betri lagasetningu frá 13. apríl 2016.

5. Um leið og framkvæmdastjórnin samþykkir framselda gerð skal hún samtímis tilkynna það Evrópuþinginu og ráðinu.

6. Framseld gerð, sem er samþykkt skv. 8. gr. (4. mgr.), 10. gr. (3. mgr.), 11. gr. (3. mgr.), 12. gr. (2. mgr.), 13. gr. (2. mgr.), 14. gr. (2. mgr.) eða 15. gr. (2. mgr.), skal því aðeins öðlast gildi að Evrópuþingið eða ráðið hafi ekki haft uppi nein andmæli innan fjögurra mánaða frá tilkynningu um gerðina til Evrópuþingsins og ráðsins eða ef bæði Evrópuþingið og ráðið hafa upplýst framkvæmdastjórnina, áður en fresturinn er liðinn, um þá fyrirætlan sína að hreyfa ekki andmælum. Þessi frestur skal framlengdur um tvo mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.

24. gr.

Sérfræðingahópur aðildarríkjanna um sjálfbær fjármál

1. Sérfræðingahópur aðildarríkjanna um sjálfbær fjármál („sérfræðingahópur aðildarríkjanna“) skal veita framkvæmdastjórninni ráðgjöf um hvort tæknilegu matsviðmiðin og nálgun vettvangsins varðandi þróun þessara viðmiða í samræmi við 19. gr. séu viðeigandi.

2. Framkvæmdastjórnin skal upplýsa aðildarríkin með því að skipuleggja fundi sérfræðingahóps aðildarríkjanna til að greiða tímanlega fyrir skoðanaskiptum milli aðildarríkjanna og framkvæmdastjórnarinnar, einkum að því er varðar helsta framlag vettvangsins, s.s. ný tæknileg matsviðmið eða efnislegar uppfærslur á þeim, eða drög að skýrslum.

III. KAFLI

LOKAÁKVÆÐI

25. gr.

Breytingar á reglugerð (ESB) 2019/2088

Reglugerð (ESB) 2019/2088 er breytt sem hér segir:

1) eftirfarandi grein er bætt við:

„2. gr. a

Meginregla um að valda ekki umtalsverðu tjóni

1. Evrópsku eftirlitsstofnanirnar sem komið var á fót með reglugerðum Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010, (ESB) nr. 1094/2010 og (ESB) nr. 1095/2010 (einu nafni „evrópsku eftirlitsstofnanirnar“) skulu, fyrir milligöngu sameiginlegu nefndarinnar, semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreina efni og framsetningu upplýsinganna í tengslum við meginregluna um að „valda ekki umtalsverðu tjóni“ sem um getur í 17. lið 2. gr. þessarar reglugerðar sem eru í samræmi við efni, aðferðir og framsetningu að því er varðar sjálfbærnivísa í tengslum við neikvæðu áhrifin sem um getur í 6. og 7. mgr. 4. gr. þessarar reglugerðar.

2. Evrópsku eftirlitsstofnanirnar skulu leggja fyrir framkvæmdastjórnina drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum, sem um getur í 1. mgr., eigi síðar en 30. desember 2020.

3. Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að bæta við þessa reglugerð með því að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar í samræmi við 10.–14. gr. reglugerða (ESB) nr. 1093/2010, (ESB) nr. 1094/2010 og (ESB) nr. 1095/2010.“

2) Ákvæðum 8. gr. er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„2a. Ef aðilar á fjármálamarkaði gera fjármálaafurð aðgengilega eins og um getur í 6. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2020/852 (*), skulu þeir hafa með í upplýsingunum, sem verða birtar skv. 1. og 3. mgr. 6. gr. þessarar reglugerðar, upplýsingarnar sem gerð er krafa um í 6. gr. reglugerðar (ESB) 2020/852.

____

(*) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2020/852 frá 18. júní 2020 um að koma á fót ramma til að greiða fyrir sjálfbærri fjárfestingu og um breytingu á reglugerð (ESB) 2019/2088 (Stjtíð. ESB L, 22.6.2020, bls. 13).“

b) Í stað fyrstu undirgreinar 3. mgr. kemur eftirfarandi:

„3. Evrópsku eftirlitsstofnanirnar skulu, fyrir milligöngu sameiginlegu nefndarinnar, semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreina atriðin er varða efni og framsetningu upplýsinganna sem verða birtar skv. 1. og 2. mgr. þessarar greinar.“

c) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„4. Evrópsku eftirlitsstofnanirnar skulu, fyrir milligöngu sameiginlegu nefndarinnar, semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreina atriðin er varða efni og framsetningu upplýsinganna sem um getur í 2. mgr. a í þessari grein.

Evrópsku eftirlitsstofnanirnar skulu, þegar þær semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar, taka tillit til margvíslegra fjármálaafurða, einkenna þeirra og munarins á þeim, svo og þess markmiðs að upplýsingagjöf eigi að vera nákvæm, sanngjörn, skýr, ekki villandi, einföld og hnitmiðuð og, ef nauðsynlegt reynist til að ná því markmiði, skulu semja drög að breytingum á tæknilegum eftirlitsstöðlum sem um getur í 3. mgr. þessarar greinar. Í drögunum að tæknilegum eftirlitsstöðlum skal taka tillit til viðkomandi gildistökudagsetninga sem settar eru fram í a- og b-lið 2. mgr. 27. gr. reglugerðar (ESB) 2020/852 að því er varðar umhverfismarkmið sem sett eru fram í 9. gr. þeirrar reglugerðar.

Evrópsku eftirlitsstofnanirnar skulu leggja fyrir framkvæmdastjórnina drög að tæknilegu eftirlitsstöðlunum sem um getur í fyrstu undirgrein:

a) að því er varðar umhverfismarkmiðin sem um getur í a- og b-lið 9. gr. reglugerðar (ESB) 2020/852, eigi síðar en 1. júní 2021, og

b) að því er varðar umhverfismarkmiðin sem um getur í c- til f-lið 9. gr. reglugerðar (ESB) 2020/852, eigi síðar en 1. júní 2022.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að bæta við þessa reglugerð með því að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar í samræmi við 10.–14. gr. í reglugerðum (ESB) nr. 1093/2010, (ESB) nr. 1094/2010 og (ESB) nr. 1095/2010.“

3) Ákvæðum 9. gr. er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„4a. Aðilar á fjármálamarkaði skulu hafa með í upplýsingum, sem verða birtar skv. 1. og 3. mgr. 6. gr. þessarar reglugerðar, upplýsingarnar sem krafist er skv. 5. gr. reglugerðar (ESB) 2020/852.“

b) Í stað fyrstu undirgreinar 5. mgr. kemur eftirfarandi:

„5. Evrópsku eftirlitsstofnanirnar skulu, fyrir milligöngu sameiginlegu nefndarinnar, semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreina atriðin er varða efni og framsetningu upplýsinganna sem verða birtar skv. 1. til 4. mgr. þessarar greinar.“

c) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„6. Evrópsku eftirlitsstofnanirnar skulu, fyrir milligöngu sameiginlegu nefndarinnar, semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreina atriði er varða efni og framsetningu upplýsinganna sem um getur í 4. mgr. a í þessari grein.

Evrópsku eftirlitsstofnanirnar skulu, þegar þær semja drög að tæknilegu eftirlitsstöðlunum sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar, taka tillit til margvíslegra fjármálaafurða, markmiða þeirra eins og um getur í 4. mgr. a í þessari grein og munarins á þeim, svo og þess markmiðs að upplýsingagjöf eigi að vera nákvæm, sanngjörn, skýr, ekki villandi, einföld og hnitmiðuð, og, þar sem það er nauðsynlegt til að ná því markmiði, skal semja drög að breytingum á tæknilegum eftirlitsstöðlum sem um getur í 5. mgr. þessarar greinar. Í drögunum að tæknilegum eftirlitsstöðlum skal taka tillit til viðkomandi gildistökudagsetninga sem settar eru fram í a- og b-lið 2. mgr. 27. gr. reglugerðar (ESB) 2020/852 að því er varðar umhverfismarkmiðin sem sett eru fram í 9. gr. þeirrar reglugerðar.

Evrópsku eftirlitsstofnanirnar skulu leggja fyrir framkvæmdastjórnina drög að tæknilegu eftirlitsstöðlunum sem um getur í fyrstu undirgrein:

a) að því er varðar umhverfismarkmiðin sem um getur í a- og b-lið 9. gr. reglugerðar (ESB) 2020/852, eigi síðar en 1. júní 2021, og

b) að því er varðar umhverfismarkmiðin sem um getur í c- til f-lið 9. gr. reglugerðar (ESB) 2020/852, eigi síðar en 1. júní 2022.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að bæta við þessa reglugerð með því að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar í samræmi við 10.–14. gr. í reglugerðum (ESB) nr. 1093/2010, (ESB) nr. 1094/2010 og (ESB) nr. 1095/2010.“

4) Ákvæðum 11. gr. er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi liðir bætast við 1. mgr.:

„c) að því er varðar fjármálaafurð sem fellur undir 5. gr. reglugerðar (ESB) 2020/852, upplýsingarnar sem krafist er samkvæmt þeirri grein,

d) að því er varðar fjármálaafurð skv. 6. gr. reglugerðar 2020/852, upplýsingarnar sem krafist er samkvæmt þeirri grein.“

b) Í stað fyrstu undirgreinar 4. mgr. kemur eftirfarandi:

„4. Evrópsku eftirlitsstofnanirnar skulu, fyrir milligöngu sameiginlegu nefndarinnar, semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreina atriði er varða efni og framsetningu upplýsinganna sem um getur í a- og b-lið 1. mgr.“,

c) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„5. Evrópsku eftirlitsstofnanirnar skulu, fyrir milligöngu sameiginlegu nefndarinnar, semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreina atriði er varða efni og framsetningu upplýsinganna sem um getur í c- og d-lið 1. mgr.

Evrópsku eftirlitsstofnanirnar skulu, þegar þær semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar, taka tillit til margvíslegra fjármálaafurða, einkenna þeirra og markmiða og munarins milli þeirra og, ef nauðsyn krefur, skulu semja drög að breytingum á tæknilegu eftirlitsstöðlunum sem um getur í 4. mgr. þessarar greinar. Í drögunum að tæknilegum eftirlitsstöðlum skal taka tillit til viðkomandi gildistökudagsetninga sem settar eru fram í a- og b-lið 2. mgr. 27. gr. reglugerðar (ESB) 2020/852 að því er varðar umhverfismarkmiðin sem sett eru fram í 9. gr. þeirrar reglugerðar. Evrópsku eftirlitsstofnanirnar skulu reglulega uppfæra tæknilegu eftirlitsstaðlana í ljósi þróunar á sviði eftirlits og tækni.

Evrópsku eftirlitsstofnanirnar skulu leggja fyrir framkvæmdastjórnina drög að tæknilegu eftirlitsstöðlunum sem um getur í fyrstu undirgrein:

a) að því er varðar umhverfismarkmiðin sem um getur í a- og b-lið 9. gr. reglugerðar (ESB) 2020/852, eigi síðar en 1. júní 2021, og

b) að því er varðar umhverfismarkmiðin sem um getur í c- til f-lið 9. gr. reglugerðar (ESB) 2020/852, eigi síðar en 1. júní 2022.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að bæta við þessa reglugerð með því að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar í samræmi við 10.–14. gr. í reglugerðum (ESB) nr. 1093/2010, (ESB) nr. 1094/2010 og (ESB) nr. 1095/2010.“

5) Í stað 3. mgr. 20. gr. kemur eftirfarandi:

„3. Þrátt fyrir ákvæði 2. mgr. þessarar greinar:

a) Ákvæði 4. gr. (6. og 7. mgr.) 8. gr. (3. mgr.), 9. gr. (5. mgr.), 10. gr. (2. mgr.), 11. gr. (4. mgr.) og 13. gr. (2. mgr.) skulu koma til framkvæmda frá og með 29. desember 2019,

b) ákvæði 2. gr. a, 8. gr. (4. mgr.), 9. gr. (6. mgr.) og 11. gr. (5. mgr.) skulu koma til framkvæmda frá 12. júlí 2020,

c) ákvæði 2. mgr. a í 8. gr. og 4. mgr. a í 9. gr. skulu koma til framkvæmda:

i. að því er varðar umhverfismarkmiðin sem um getur í a- til b-lið 9. gr. reglugerðar (ESB) 2020/852, frá 1. janúar 2022, og

ii. að því er varðar umhverfismarkmiðin sem um getur í c- til f-lið 9. gr. reglugerðar (ESB) 2020/852, frá 1. janúar 2023,

d) ákvæði 1., 2. og 3. mgr. 11 gr. skulu koma til framkvæmda frá 1. janúar 2022.“

26. gr.

Endurskoðun

1. Eigi síðar en 13. júlí 2022 og á þriggja ára fresti eftir það skal framkvæmdastjórnin birta skýrslu um beitingu þessarar reglugerðar. Sú skýrsla skal meta eftirfarandi:

a) framvindu við framkvæmd þessarar reglugerðar að því er varðar þróun tæknilegra matsviðmiðana fyrir umhverfislega sjálfbæra atvinnustarfsemi,

b) mögulega þörf á að endurskoða og bæta við viðmiðin sem sett eru fram í 3. gr. til að atvinnustarfsemi geti talist umhverfislega sjálfbær,

c) notkun á skilgreiningu á umhverfislega sjálfbærri fjárfestingu í lögum Sambandsins og á vettvangi aðildarríkjanna, þ.m.t. ákvæðin sem þörf er á til að koma á fót sannprófunarkerfi fyrir hlítingu viðmiðanna sem sett eru fram í þessari reglugerð,

d) árangurinn af beitingu tæknilegu matsviðmiðanna sem eru fastsett samkvæmt þessari reglugerð við að beina fjárfestingum einkaaðila í umhverfislega sjálfbæra atvinnustarfsemi og einkum að því er varðar fjármagnsstreymi, þ.m.t. eigið fé, til einkafyrirtækja og annarra lögaðila, bæði fyrir milligöngu fjármálaafurða sem reglugerð þessi tekur til og annarra fjármálaafurða,

e) aðgang aðila á fjármálamarkaði, sem reglugerð þessi nær yfir, og fjárfesta að áreiðanlegum, tímanlegum og sannprófanlegum upplýsingum og gögnum sem varða einkafyrirtæki og aðra lögaðila, m.a. fyrirtæki sem fjárfest er í innan og utan gildissviðs þessarar reglugerðar og, í hvoru tveggja tilvikanna, að því er varðar eigið fé og lánsfé, að teknu tilliti til tengdrar stjórnsýslubyrði, svo og verkferlana til að sannprófa gögnin sem eru nauðsynleg til að ákvarða samræmingu við tæknilegar matsviðmiðanir og til að tryggja hlítingu við þessa verkferla,

f) beitingu 21. gr. og 22. gr.

2. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 2021, birta skýrslu þar sem lýst er ákvæðum sem þörf væri á til að rýmka gildissvið þessarar reglugerðar umfram umhverfislega sjálfbæra atvinnustarfsemi og lýsa ákvæðunum sem gerð yrði krafa um að tækju til:

a) atvinnustarfsemi sem hefur ekki veruleg áhrif á umhverfislega sjálfbærni og atvinnustarfsemi sem skaðar umhverfislega sjálfbærni verulega svo og endurskoðun á því hvort sérstakar kröfur um upplýsingagjöf sem tengjast umbreytingarstarfsemi og starfsemi sem gerir annarri kleift að stuðla að umhverfismarkmiðum séu viðeigandi og

b) önnur sjálfbærnimarkmið, svo sem félagsleg markmið.

3. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 13. júlí 2022, meta árangur samráðsreglna fyrir þróun tæknilegu matsviðmiðanna sem eru fastsett samkvæmt þessari reglugerð.

27. gr.

Gildistaka og framkvæmd

1. Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

2. Ákvæði 4., 5., 6. og 7. gr. og 8. gr. (1., 2. og 3. mgr.) skulu koma til framkvæmda:

a) að því er varðar umhverfismarkmiðin sem um getur í a- og b-lið 9. gr. frá 1. janúar 2022, og

b) að því er varðar umhverfismarkmiðin sem um getur í c- til f-lið 9. gr. frá 1. janúar 2023.

3. Ákvæði 4. gr. skulu ekki gilda um skattaívilnanir sem byggjast á vottorðum sem voru fyrir hendi fyrir gildistöku þessarar reglugerðar og setja fram kröfur fyrir fjármálaafurðir sem miða að því að fjármagna sjálfbær verkefni.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 18. júní 2020.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,	Fyrir hönd ráðsins,
D. M. SASSOLI	N. BRNJAC
forseti.	*forseti.*